KAS PIESAISTA UZMANĪBU UZ TĀ KALNA? 65-0725e

Tikai tici, tikai tici,

Viss ir iespējams, tikai tici.

Tagad nolieksim mūsu galvas.

Tēvs Dievs, tā šovakar ir mūsu patiesā lūgšana, redzot visu, ko Tu dari cilvēku labā šajā laikā. Un mēs lūdzam Tevi, Kungs, dod, lai mēs tikai ticam, vienkārši ticam, ka tā ir patiesība, rakstītais Vārds, kas tiek izpausts mūsu priekšā. Dāvā šīs lietas, Tēvs.

2 Šajā vakarā mēs vēlamies pateikties Tev par to gaismu, ar kuru Tu izgaismoji mums Rakstus šorīt. Un šovakar mēs lūdzam, Kungs, lai tajā lūgšanu rindā Tu apstiprini, ka Tavs Vārds ir patiesība.

3 Mēs lūdzam par visām draudzēm un visām sanāksmēm, kas ir sapulcējušās pie šiem mikrofoniem, pa visu valsti, līdz pašai rietumu piekrastei, tur augšā Arizonas kalnos, lejā Teksasas līdzenumos, līdz pašai austrumu piekrastei, pa visu valsti, Kungs, kur viņi ir sapulcējušies. Laika ziņā mums ir daudzu stundu atšķirība, bet, Kungs, šovakar mēs visi esam kopā kā viens vesels, ticīgie, gaidīdami Mesijas atnākšanu. Mēs lūdzam, debesu Tēvs, lai Tu sūti Viņu Savai draudzei drīz. Jo mēs lūdzam to Viņa Vārdā. Āmen.

4 Varat apsēsties. Kristīgi sveicieni visiem, kas šovakar ir šeit. Es atvainojos, ka mēs vēl joprojām esam tik saspiesti un piebāzti, ka teju vai nav ko elpot. Pat gaisa kondicionieri, kaut arī gaiss ir kondicionēts, tas neko daudz nepalīdz – tik daudz cilvēku. Ja būtu tik vien kā draudze pilna ar cilvēkiem kā parasti, tie gaisa kondicionieri jūs sasaldētu. Bet tagad katram ir vēdeklis, vēdinās, un gaisa kondicionieris strādā ar pilnu jaudu.

5 Mēs sūtam sveicienus no austrumu piekrastes līdz rietumiem visiem mūsu draugiem Kristū, kas klausās. Mēs sūtām sveicienus uz Sanhosē, brālim Bordersam, tai grupai no turienes. Mēs sūtām sveicienus uz kalniem, uz Preskotu, Arizonas štatā, brālim Leo Merseram un viņa grupai, kas ir tur augšā, gaidīdami Tā Kunga atnākšanu. Mēs sūtām sveicienus tiem, kas ir Tūsonā, kas ir sanākuši kopā šovakar, gaida Tā Kunga atnākšanu. Uz Hjūstonu, Teksasā, tiem, kas gaida Tā Kunga atnākšanu. Uz Čikāgu tiem, kas gaida Tā Kunga atnākšanu. Uz austrumu piekrasti, Ņujorku un Konektikutu, un tām brīnišķīgajām grupām, kas tur gaida Tā Kunga atnākšanu. Mums šeit nav vietas, kur viņus apsēdināt, tāpēc mums vienkārši ir jānosūta viņiem Vārds ar telefona starpniecību. Šovakar mēs sūtām sveicienus brālim Junioram Džeksonam un viņa grupai tur Klārksvilā. Brālim Radelam 62. ielā un viņa grupai, kas gaida Tā Kunga atnākšanu. Un šovakar mēs esam sapulcējušies šeit, mājas draudzē, dievnamā, gaidot Tā Kunga atnākšanu.

6 Un tā, daudzi no jums, iespējams, nebija šī rīta dievkalpojumā. Bet es ceru, ka visi, kas nebija, paņems to ierakstu, jo es ticu, ka tas bija vistiešākais vēstījums draudzei kopš svētrunas *"Kungi, cik ir pulkstenis?"*. Es jutu Gara svaidījumu, jutu vadību pateikt to, ko es pateicu. Tas bija garš, un tomēr es jutu vadību to darīt. Un es domāju, ka Tas Kungs ar Savu Vārdu parādīja, kādā stundā mēs dzīvojam. Un mums noteikti ir jāsaprot visas šīs noslēpumainās lietas, kas notiek. Jūs zināt, ka Bībelē ir teikts: "Gudrie sapratīs."

7 Bet valstis un cilvēki kļūs "vājāki un gudrāki". Tikai padomājiet, šobrīd vidusmēra amerikānis sasniedz pusmūžu aptuveni divdesmit gadu vecumā – vājāks, bet gudrāks. Tajos laikos nebija reaktīvo lidmašīnu un...un kaujas galviņu, bet viņi dzīvoja daudz ilgāk. Mēs kļūstam vājāki un gudrāki, un mūsu pašu gudrība būs tā, ka mūs iznīcinās. Mēs iznīcināsim paši sevi. Dievs mūs neiznīcinās; mūs iznīcinās mūsu gudrība. Tā tas ir bijis vienmēr, un tā tas būs atkal.

8 Un tā, ja tāda būs Tā Kunga griba, nākamās svētdienas rītā, šobrīd es vēl nezinu, par ko es runāšu, bet es paļaujos uz To Kungu, ja Viņš ļaus mums dzīvot un nekas nenotiks, un ja tāda būs Viņa griba, mums ir nodoms runāt vēl vienu vēstījumu nākamās svētdienas rītā; nākamās svētdienas vakarā mēs lūgsimies par slimajiem. Tad būs mana kārta atgriezties atpakaļ mājās uz Arizonu, lai aizvestu atpakaļ ģimeni, lai bērni varētu pieteikties skolā. Tad jūs... Mēs jums paziņosim, tiklīdz varēsim, par sanāksmēm, kad tas būs konkrētāk...vai par tiem laikiem, kad...tām vietām, kur mēs

plānojam būt. Un tā, lai Dievs jūs visus svētī.

9 Un tā, šovakar, zinot, ka ir...vispār, es kavējos piecpadsmit minūtes, šeit Džefersonvilā, ir bez piecpadsmit astoņi, un...un tas ir aptuveni bez piecpadsmit deviņi austrumu piekrastē, un turklāt rietumu piekrastē pulkstenis ir aptuveni pieci. Tā ka šobrīd šeit mums saule ir jau gandrīz norietējusi. Un es gribu runāt jums pavisam īsu dievkalpojumu, lai mēģinātu atrast Gara svaidījumu un pēc tam sasauktu lūgšanu rindu.

10 Un es vēlos, lai sanāksme šeit un arī citur sanākušie cilvēki atrastu kādu vīru, kādu brāli, kurš ir Gara svaidīts, un, kad mēs sāksim lūgties par slimajiem, lai viņš iet un uzliek rokas uz tiem, kas ir jūsu sanāksmē. Atcerieties, ka Dievs ir visuresošs, Viņš ir visur. Tāpēc tur Teksasā, tur Kalifornijā, tur Arizonā, lai kur jūs nebūtu, uzlieciet rokas uz tiem, kas ir slimi, kad mēs sāksim lūgties par slimajiem. Un es esmu pārliecināts, ka Dievs uzklausīs un atbildēs uz lūgšanu.

11 Dīvaini, pagājušās svētdienas vakarā, un tur bija svaidījums, un Svētais Gars... Tas bija diezgan neparasti. Jau daudzus mēnešus man nebija bijusi atpazīšanas rinda, kopš es biju šeit citu reizi. Un tad uznākt tur augšā ar apsolījumu... Tu nezini, vai Viņš to darīs. Tu nevari pateikt, ka Viņš to darīs. Tev vienkārši ir jāiet tur augšā un jāgaida. Viņš ir suverēns. Viņš dara to, ko Viņš grib. Bet stāvi tur un gaidi, lai redzētu, ko Viņš darīs, un tad sajūti, kā tas izlaužas un nonāk uz tevis tādā veidā.

12 Un sanāksmes beigās, nezinādams, kurš tas bija, bet kaut kur rindā bija bijis viens vīrietis, garš, plikgalvains galvas augšpusē, un viņš bija ļoti slims.

13 Un tad pašās beigās šeit uz platformas parādījās kāds vīrietis, un viņa galva bija nolaista, un izskatījās, ka viņš ir ciešanās, ar rokām satvēris savu vēderu. Un es nodomāju, ka tas droši vien ir tas pirmais vai otrais vīrietis, vai kurš nu tas bija, kad es tur par viņu palūdzu, jo viņš bija plikgalvains un turēja savu galvu nolaistu; liels vīrietis, sakņupis. Un es paskatījos apkārt un ieraudzīju, ka tas džentelmenis sēž tur, bet viņš priecājās. Es domāju: "Kur tas ir?" Es nevarēju saprast, kur tas ir. Es varēju to sajust un redzēju to vīrieti savā priekšā.

Es sajutu, kā tas velk tajā virzienā, un tas nāca no manas mugurpuses. Es paskatījos uz brāli Nevilu un tiem diviem, kas tur sēdēja, tie nebija viņi. Es teicu: "Tas vīrietis atrodas tajā kristītavā, tur aizmugurē." Un vai jūs zināt, kurš tas bija? Brālis Šeferds. Es nevarēju viņu atpazīt, jo viņš sēdēja ar noliektu galvu, lūdzās.

14 Viņš domāja, ka viņš nomirs, viņš bija tā domājis dažas pēdējās nedēļas. Viņa sieva pateica, lai viņš aiziet un nopērk jaunu kurpju pāri, bet viņš teica: "Man tās nebūs vajadzīgas. Es šeit tik ilgi nepalikšu."

15 Un nesen viņš mani satika...tur, brāļa Vuda pagalmā, gavilēdams un slavēdams Dievu. Teica: "Es ēdu bekonu, olas, tomātus, visu, ko es gribu."

16 Un pazemīgi atteicās no savas sēdvietas, aizgāja tur aizmugurē, lai netraucētu, un lūdzās. Redziet, jums nav vajadzīga lūgšanu kartiņa, jums ir vajadzīga tikai ticība. Saprotat?

Lūk, es nezināju, vai viņš tika dziedināts, vai nē, es tikai pateicu: "Kāds vīrietis lūdzas, ar viņu kaut kas nav kārtībā." Es domāju, ka tika pateikts, kas tas bija: "Kuņģa slimība, un viņš lūdzas tur aizmugurē. Kungs Jēzus dara tevi veselu." Lūk, tas bija viss, ko es varēju pateikt. Tā vilkme bija tāpēc, ka viņš lūdzās. Es redzēju to, bet es nezināju, kas tur notiek. Saprotat?

17 Bet, kad jūs dzirdat, kā Viņš saka, to zina visi, kad Viņš saka: "TĀ SAKA TAS KUNGS," saprotiet, tad vairs nerunāju es; tas ir Viņš.

18 Bet es vienmēr saku: "Jēzus Kristus ir darījis tevi veselu," tā ir precīza patiesība. "Viņš tika ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti." Saprotat? Saprotat?

19 Bet, kad tiek pateikts: "TĀ SAKA TAS KUNGS," un saka jums, kas ir jādara un kas notiks, pavērojiet to, tā tas būs.

20 Bet, kad es saku: "Jēzus Kristus dziedina tevi un dara tevi veselu," tici tam, jo Viņš to jau ir pateicis. Es tikai atkārtoju to, ko Viņš pateica.

21 Un vīzija tikai atkārto to, ko Viņš parādīja. Vai jūs saprotat?

22 Tagad pasteigsimies un uzreiz pievērsīsimies Vārdam, jo es zinu, ka daudziem no jums, kas esat šeit, šonakt vēl ir priekšā daudzas, daudzas jūdzes. Es lūdzu, lai Dievs jūs svētī, palīdz jums un sargā jūs ceļā. Un tā, šovakar es gribu pievērsties Mateja evaņģēlija 21. nodaļai no 1. līdz 11. pantam, Mateja evaņģēlijā. Un, lūk, ja jums nav Bībeles vai ja gribat atzīmēt šīs Rakstu vietas, ļoti labi.

23 Tagad es vēršos pie tiem, kuri nedzirdēja šī rīta svētrunu un kuriem ir magnetofons: mēs neuzspiežam lentu pārdošanu, mēs vispār nespiežam jebkādu pārdošanu. Reizēm kādā lielā sanāksmē tiek paziņots, ka tur aizmugurē ir dažas grāmatas – mēs ar tām neko nenopelnām. Tās raksta brālis Veils. Lentes, tas cilvēks, kas darbojas ar tām lentēm, pateiks jums, ka mēs no lentēm neiegūstam nekādu peļņu. Mums nav... Svarīgas ir nevis "lentes", svarīgs ir vēstījums. Un, ja kāds sāks domāt, ka ar to var pelnīt naudu, viņš vairs nekādas lentes netaisīs. Tā tas ir. Es esmu par to jautājis, man šķiet, ka mūsu lentes tiek pārdotas par aptuveni...mazāk par pieciem dolāriem, vai kaut kā tā, trīs līdz pieci, vai kaut kā tamlīdzīgi. Ko tu saki? Trīs un četri par tām lielajām, garajām lentēm.

24 Un es pajautāju kādam kalpotājam par vienu no viņa lentēm, un tā maksāja deviņus dolārus, apmēram divdesmit vai trīsdesmit minūšu svētruna.

25 Tāpēc es redzu, ka mūsu brālis Sotmans tur nekļūst bagāts, neviens no viņiem, no tām lentēm, kuras viņi...viņi izlaiž. Saprotiet, viņi prasa tieši tik daudz, lai varētu to uzturēt. Nevar viņiem prasīt, lai viņi tās taisa par velti, jo viņiem ir jāpērk lentes un viss pārējais. Un tas aprīkojums ir ļoti dārgs, tas maksā apmēram desmit tūkstošus dolāru, lai uzstādītu to visu, lai vispār ierakstītu tās lentes.

26 Lūk, es saprotu, ka drīz es...tas vēl nav paziņots. Bet atkal būs sanākšana par lentu jautājumu. Periodiski mēs...pilnvarotie, man ar to nav nekāda sakara. Es pat ne...neesmu bijis nevienā no tām sanāksmēm. Tas nav...nav ne par, ne pret. Viņi iesniedz savu cenu; pilnvarotie nolemj, kurš taisīs nākamās lentes, un viņi nosūta viņam vēstuli. Tas ir viss, ko es par to zinu. Viņi nodarbojas ar to, jo es nevaru pat veltīt bērniņus, nemaz nerunājot par lentēm, tāpēc...vai kristīt.

27 Tāpēc es esmu koncentrējies uz šo vēstījumu, tas ir tas trešais rāviens, un tieši pret to man ir jābūt uzticīgam un cieņpilnam.

28 Mateja 21:1–11. Es pateicu to, lai jūs varētu vērot...tas ir, pievērstos Rakstiem.

Un, kad... Un kad tie tuvojās Jeruzālemei un nāca pie Betfagas, pie Eļļas kalna, tad Jēzus sūtīja divus no Saviem mācekļiem

Un tiem sacīja: "Eita uz ciemu, kas jūsu priekšā, un tūdaļ jūs atradīsit ēzeļa māti piesietu un pie tās kumeļu. Atraisiet tos un vediet pie Manis.

Un, ja kas jums ko sacīs, tad atsakait: Tam Kungam to vajag, tūdaļ Viņš jums tos atlaidīs."

Bet viss tas notika, lai piepildītos pravieša sludinātais vārds:

Sakait Ciānas meitai: redzi, tavs Ķēniņš nāk pie tevis lēnprātīgs, jādams uz ēzeļa un nastunesējas ēzeļa mātes kumeļa.

Un mācekļi nogāja un darīja tā, kā Jēzus tiem bija pavēlējis.

Un viņi atveda ēzeļa māti un kumeļu, uzlika tiem savas drēbes un sēdināja Viņu tur virsū.

Bet daudz ļaužu izklāja savas drēbes uz ceļa, citi cirta zarus no kokiem un kaisīja tos uz ceļa,

Bet ļaudis, kas gāja Viņam priekšā un nopakaļ, kliedza un sauca: "Ozianna Dāvida dēlam, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! Ozianna augstībā!"

Un, kad Viņš iejāja Jeruzālemē, visa pilsēta sakusējās, sacīdama: "Kas Tas tāds?"

Bet ļaudis sacīja: "Šis ir pravietis Jēzus no Nacaretes Galilejā."

29 Tātad, ja man būtu jāizvēlas no šejienes tēma uz kādām trīsdesmit minūtēm pirms lūgšanu rindas sākuma, es gribētu izvēlēties šādu tēmu: *"Kas piesaista uzmanību uz tā kalna?*"

30 Lūk, tā bija bijusi ļoti nogurdinoša, nervoza diena, un tā bija neparasta diena. Mēs šeit redzam, ka Jēzus ierodas Jeruzālemē, lai apmeklētu pashā svētkus. Un pashā bija laiks, kad tika nokauts pashā jērs, un asinis tika uzziestas uz šķirsta vāka kā grēku izpirkums par cilvēkiem. Un Viņš bija atnācis no Betfagas un uzkāpis Eļļas kalna virsotnē, no kuras paveras skats uz citu nelielu pakalnu, kur tika uzcelta Jeruzaleme. Un, kad Viņš skatījās uz to un zināja, ka Viņš iet uz turieni pēdējo reizi...

31 Tuvojās laiks, kad Viņš tiks nodots grēcīgu cilvēku rokās, un tie Viņu nogalinās; Viņš mirs visbriesmīgākajā nāvē, kādā ir miris kāds mirstīgais, un tiks apglabāts. Viņu nodos savējie; daži no tiem stāvēja turpat Viņam līdzās. Un Viņš, būdams Dievs, zināja, kas ir viņu sirdīs, un jau no paša sākuma zināja, kas Viņu nodos. Un zināja, ka tas vīrs, kas bija kopā ar Viņu, kas sēdēja Viņam blakus un skaitīja Viņam naudu, un tā tālāk, zināja, ka tas vīrs Viņu nodos. Un zināja, ka tur Viņu gaida nežēlīgs romiešu krusts. Viņš zināja, ka ūdens Viņa ķermenī un Viņa ķermeņa Asinis atdalīsies un ka Asinis pilēs no Viņa pieres, lieli pilieni kā sviedri. Viņš zināja, ka tas viss ir Viņam priekšā. Un Viņš stāvēja uz tā kalna, skatīdamies uz Jeruzālemi.

32 Tā laika cilvēki...ko tajā laikā sauca par "cilvēkiem no labākas reliģiskas kārtas", ienīda Viņu. Tā laika draudzes ienīda Viņu, apvainoja Viņu un apvainoja visus, kas Viņā klausījās. Un, ja viņi gāja un apmeklēja Viņa kampaņas, viņi nekavējoties tika izslēgti no draudzes. Nav brīnums, ka Raksti saka: "Viņš nāca pie savējiem, bet savējie Viņu neuzņēma." Tie, kuriem būtu vajadzējis Viņu mīlēt, tie, kuriem būtu vajadzējis Viņu atbalstīt, bija Viņa ļaunākie...ļaunākie ienaidnieki.

33 Un Viņš bija izveidojis Savu grupiņu no nabadzīgiem cilvēkiem, zvejniekiem, nodokļu iekasētājiem, neizglītotiem ļaudīm. Bībele saka, ka daži no viņiem bija pat analfabēti, neizglītoti. Daži pat nespēja parakstīties ar savu vārdu. Viņš nekad negāja uz draudzēm, lai iegūtu Sev cilvēkus.

34 Un Viņš nekad nepiekrita nevienam draudzes līderim. Un turklāt Viņš visā rīkojās kā pravietis. Viņš nosodīja visu, ko viņi darīja, tāpat kā bija darījuši tie, kas bija pirms Viņa; jo viņi bija daļa no Vārda, bet Viņš bija Vārds Savā pilnībā.

35 Bet visa tā vidū, viscaur visos periodos un visu praviešu, kas ir bijuši vai vēl nāks, laikā būs noteikts skaits cilvēku, kas ir iepriekšnolemti dzirdēt to vēstījumu, un viņi sekos tam. Viņi ignorē tos pūļus. Viņi ignorē to neticīgo cilvēku kritizēšanu. Viņi...viņi nestrīdas ar tiem. Viņiem ir jādara viena lieta, tas ir, jātic un jādabū no tā viss iespējamais, jāuzsūc tas sevī kā Marijai, kas sēdēja pie Jēzus kājām.

36 Un Marta gatavoja Viņam pusdienas, un Jēzus pateica viņai: "Bet, Marta, tu tik ļoti uztraucies par šīs dzīves lietām, bet Marija ir meklējusi ko labāku," saprotiet, mūžīgo dzīvību.

37 Un tā, mēs redzam, ka daudzi cilvēki, kas bija sapratuši... Viņiem tolaik nebija tādas literatūras, kāda mums ir šodien, viņiem nebija televīzijas vai telefonu, vai jebkā cita tajā laikā, taču visur bija izplatījusies ziņa, ka Viņš grasās būt pashā svētkos. Jo daudzi garīgi domājoši cilvēki zināja, ka Viņš ir tas pashā Jērs, jo Viņš jau bija viņiem pateicis tās lietas, kurām bija jānotiek.

38 Un tad, protams, zinot, ka Viņš būs tur, un mīlēdami Viņu tā, kā viņi mīlēja, viņi gaidīja Viņu. Tur droši vien bija cilvēku pūlis, kas grūstījās, stumdījās no vieniem vārtiem uz otriem, skatoties visos virzienos, jo viņi zināja, ka Viņš teju teju parādīsies. Viņi gaidīja.

39 Citi bija neizpratnē par to, kas notiek ar šiem cilvēkiem, kas skraida no vārtiem uz vārtiem. "Kas tur piesaista uzmanību?"

40 Un viņi meklēja *šajā* virzienā un meklēja *tajā* virzienā, lai to noskaidrotu. Izskatījās, it kā viņi kaut ko gaidītu, gaidītu, ka kaut kas notiks.

41 Ak, cik ļoti man gribētos uz dažām minūtēm pamainīt manu tēmu un pateikt sekojošo: tieši tas notiek šodien. Cilvēki, kuri gaida Viņa atnākšanu, ir lielās gaidās un gaidīšanā. Mēs varam to sajust, šo spiedienu. Un viņi meklē, vērodami katru kustību un katru zīmi, salīdzinot to ar Rakstiem.

42 Un, kad viņi ieraudzīja visas tās lietas, kas par Viņu bija pareģotas, līdz pašam galam, viņi zināja, ka beigas ir tuvu. Viņi gribēja būt tur, tāpēc viņi gaidīja. Daļa no pūļa bija par Viņu, mazākums. Daži bija pret Viņu, vairākums, deviņdesmit procenti bija pret Viņu.

43 Un apmēram tāpat ir arī šodien ar reliģiskām grupām; kad tas patiešām nonāk līdz Vārdam un Kristum, tam ticēs aptuveni viens procents. Tā pārējā daļa nepievērsīs tam nekādu uzmanību, lai kas arī būtu darīts, viņi izmetīs kādu joku vai asi to nokritizēs. Teju vai tāpat... Laiks... Lietas pārāk daudz nemainās, vēsture vienkārši atkal un atkal atkārtojas.

44 Un tā, mēs redzam, ka tas izraisīja nervu spriedzi. Tā tam bija jābūt. Tā tam ir jābūt. Viņi gaidīja, viņi prātoja, ko Viņš darīs, kad Viņš tur nonāks. Viņi vēlējās būt tur, lai dabūtu jebko, ko Viņš darīs. Viņi gribēja to. Viņi gribēja to redzēt. Viņi ticēja Viņam. Citi bija dzirdējuši, ka Viņš nāk, un viņi devās turp, lai pasmietos par Viņu. Tāpēc pēc visas šīs nervozās gaidīšanas, ļoti neparastā dienā, ļoti neparastā laikā, draudzes aizmigušas, cilvēku nervi bija saspīlēti, tur bija tik daudz cilvēku, un tad tas notika!

45 Uz Eļļas kalna virsotnes parādījās mazs, balts ēzelis, iedams lejā no kalna, līdz ar cilvēku grupu, kas fanātiski kliedza, lauza palmu lapas no kokiem, meta savas drēbes uz ceļa, kliegdami: "Ozianna Dāvida Dēlam, kas nāk Tā Kunga Vārdā!" Tas mazais mūlis, uz tā jāja neviens cits kā Dieva svaidītais tās stundas Mesija.

46 Dievs, ko Viņš tad darīja? Kas piesaistīja uzmanību tur uz tā pakalna? Tas bija Dievs, kas veidoja vēsturi, un Dievs, kas piepildīja pravietojumu. Un tas vienmēr piesaista uzmanību. Tas liek pamosties visiem kritiķiem, maitu lijām (kā šī rīta svētrunā) un arī ērgļiem. Saprotat? Viņi sanāk kopā, lai noskaidrotu, kas notiek. Daži nāk ziņkārības dēļ, daži nāk, lai atrastu kādu trūkumu, daži nāk, lai kritizētu. Tur pulcējas visdažādākie, kā bija pateikts šorīt: ticīgie, liekuļi un neticīgie. Kas notiek uz tā kalna? Piepildās pravietojums. Un tā, mēs noskaidrosim, kas notiek.

47 Un tā, Caharijas grāmatas 9. nodaļa un 9. pants. Caharija, viens no praviešiem, runāja Garā, sacīdams sekojošo.

Priecājieties no sirds, Ciānas meitas! Gavilējiet, Jeruzālemes meitas! Redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis, viņš ir taisnīgs...ar glābšanu; pazemīgs, jādams uz ēzeļa, uz ēzeļa mātes kumeļa.

48 Un tā, kas notika ar tiem rakstu mācītājiem? Kas notika ar tiem priesteriem? Kas notika ar tiem reliģiskajiem cilvēkiem? To bija uzrakstījis apstiprināts pravietis četrsimt astoņdesmit septiņus gadus, pirms tas piepildījās, un tas jau bija iekļauts rakstos un nosaukts par Bībeli, Vecās Derības rakstu ruļļiem. Kāpēc viņi nespēja ieraudzīt, ka tas ir pravietojums, kas piepildās? Tā paša iemesla dēļ, kāpēc viņi neredz to šodien. Viņi bija paņēmuši Dieva Vārdu un padarījuši to cilvēkiem neefektīvu, mācīdami kā tradīcijas...kā mācību cilvēku tradīcijas.

49 Un, ja vien rakstu mācītāji, sludinātāji, kalpotāji, tā sauktie garīgie vīri, svaidītie, būtu lasījuši Bībeli, viņi nebūtu bijuši neziņā par notiekošo, viņi zinātu, kas tas ir. Dievs piepilda Savu Vārdu!

50 Tika veidota vēsture, piepildījās pravietojums. Pasaulei tuvojās glābšana, tā varenā diena, kuru bija gaidījuši visi pravieši. Visi, kas atradās kapā, gaidīja to dienu (ak, aizdomājieties par to), visi, kas bija miruši, visi taisnie, asinis izlējušie mocekļi un pravieši.

51 Bet Viņš tikko kā bija iekliedzies: "Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nomētā ar akmeņiem katru pravieti, kuru Es pie tevis sūtu, un nogalini taisnos, cik reizes Es gribēju par tevi rūpēties kā vista rūpējas par saviem cālīšiem, bet tu negribēji. Bet tagad ir pienākusi tava stunda."

52 Visi, kas bija kapā, Ābrahāms, Īzāks, Jēkabs, visi pravieši, gaidīja to stundu.

53 Bet draudze bija akla pret to. "Kas tas tāds, kas saceļ visu šo kņadu?" "Kas tas par Tipu?" Reiz viņi sacīja: "Vai tas nav tā galdnieka dēls no šejienes? Mēs Viņu pazīstam. No kurienes Viņam tāda gudrība? Nu, mēs neesam redzējuši, ka Viņš būtu saistīts ar kādu no mūsu skolām. Mums nav zināms par kādām grāmatām, no kā Viņš būtu mācījies. Kas Viņš ir?"

54 Viņš bija tā atbilde uz pravieša pravietojumu. Tur Viņš nāk, jādams uz ēzeļa mātes kumeļa.

Kā tas piesaista! Dievs pildīja Savu apsolīto Vārdu, šo stundu bija gaidījuši četrus tūkstošus gadu. 1. Mozus grāmatas 3. nodaļas 15. pantā Dievs bija devis pareģojumu: "Sievas dzimums sadragās čūskas galvu, bet viņa galva dzels viņam papēdī," šo pravietojumu viscaur Bībelē, kas bija pareģojis šī Cilvēka atnākšanu.

55 Un, lūk, pavisam nesen tur bija kāds pravietis, kas piecēlās viņu vidū, kas bija apstiprināts pravietis, Caharija, un viņš teica, ka: "Jeruzālemes meitas un Ciānas meitas, priecājieties, gavilējiet, kliedziet, jo jūsu Ķēniņš nāk pie jums, lēnprātīgs un vienkāršs, un pazemīgs, jādams uz ēzeļmātes kumeļa."

56 Un, lūk, tie cilvēki, kas dienu no dienas lasīja Rakstus, ieraudzīja Viņu jājam un iesaucās: "Kas tas ir?" Saprotat? Dievs piepilda Savu Vārdu cilvēkiem, kuriem būtu vajadzējis zināt, kas tas ir, bet viņi nezināja to.

57 Kad Dievs piepilda Savu Vārdu, tas vienmēr piesaista uzmanību, vienmēr. Tas piesaista uzmanību, jo tas ir neparasti. Tik neparasti (kad Viņš piepilda Savu Vārdu) konkrētā laika modernajai tendencei, jo konkrētā laika modernā tendence netic tam. Viņiem ir pašiem savs veids.

58 Lūk, mēs redzam... Un atgriezīsimies pie Rakstiem un aplūkosim dažus citus neparastus notikumus, vēl tikai pāris minūtes, kad Dievs piepildīja Savu pravietojumu. Kad Dievs kaut ko saka, Viņš to izdarīs. Visas debesis un zeme zudīs, bet šis Vārds nekad nezudīs. Tāpēc parasti tas rada scēnu, neparastu scēnu.

59 Ievērojiet, cik smieklīgs Dieva Vārds šķiet cilvēkiem, kuriem vajadzētu tam ticēt, un tomēr tas ir tik neparasts, ka viņi iesaucas: "Nu, kas tas ir? No kurienes jūs ņēmāt ko tādu? Kurš tas ir? Kas tas ir?"

Kaut arī viņiem būtu vajadzējis kliegt: "Ozianna Ķēniņam, kas nāk Tā Kunga Vārdā!" Bet tur to darīja tikai neliela grupiņa, tikai neliela grupiņa.

Četrus tūkstošus gadus šai tautai bija pravietots par vislielāko lietu, kas jebkad varētu notikt tai valstij, jo uz to balstījās visa mirušo cilvēku cerība, tajā bija visa nākotne; bet tie reliģiskie cilvēki, kas apgalvoja, ka viņi tam tic, bļaustījās: "Kas Viņš ir? Un kas tur ir tik pievilcīgs?" Kaut kas neparasts! Aptuveni tāpat, tas vienkārši nemainās, lūk, neparasti.

60 Aplūkosim dažas no tām neparastajām lietām, kā es tikko teicu. Kas piesaistīja uzmanību, tieši pirms pasauli satrieca Dieva sods un iznīcināja to ar ūdeni? Kāds vecs vīrs, apmēram simt divdesmit gadu vecs, būvēja kuģi, kaut arī tur nebija ūdens, kurā ar to kuģot. Daudzus gadus tur augšā stāvēja durvīs, būvēdams iekštelpas, iekšpusē, un darvoja to no iekšpuses un ārpuses, un teica: "Pasaule tiks pārklāta ar ūdeni," tajā varenajā zinātnes laikmetā.

61 "Kas tā par āmura klaudzēšanu tur augšā uz kalna?" "Nu, tas ir kāds vecs vīrs, vārdā Noa, tas ir viņš tur augšā, vecs fanātiķis. Tas vecais vīrs ir pārkarsis saulē. Viņam ir saules dūriens. Viņš ir sajucis prātā. Un viņš būvē to, ko viņš sauc par šķirstu, un saka, ka nāks ūdens no augšas, lai gan tur taču nav nekāda ūdens, un ka tas izglābs visus cilvēkus; bet visi tie, kas neklausīsies viņa vēstījumā, un visi, kas neies tajā šķirstā, noslīks. Vai jūs esat kādreiz dzirdējuši kaut ko tādu?" Tas bija neparasts uzmanības piesaistītājs!

62 Es iztēlojos, ka tad, kad cilvēki gribēja kārtīgi izsmieties, viņi kāpa tur augšā un nostājās šķirsta durvju priekšā, un smējās. "Nu, tu jau pirms simts gadiem teici, ka būs lietus! Vectēvs man stāstīja, ka viņš dzirdēja, kā tu teici, ka būs lietus, bet tu joprojām turpini dauzīt ar āmuru šo veco koka gabalu. Tev taču vajadzētu atjēgties!"

63 Bet tas bija Dievs, kas gatavojās apstiprināt apsolījumu un piepildīt pravietojumu, ko bija izteicis Viņa pravietis. Ļoti neparasti! Dievs piepilda Savu apsolījumu Noasam, kamēr citi smejas. Dievs turklāt grasījās veidot vēsturi, lai līdz pat šai dienai parādītu citiem, ka Viņš tur Savu Vārdu! Nav nozīmes, cik nereāli un nesaprātīgi tas izskatās, Viņš joprojām tur Savu Vārdu. Viņš rādīja to kā piemēru ar šo veco vīru, kas klapēja ar āmuru to šķirstu, priekš šiem cilvēkiem šovakar šeit Amerikā un visā pasaulē. Nav nozīmes, ko saka zinātne, ko saka viņi, *tie, šitie* vai *tie*, Viņš joprojām tur Savu Vārdu. Viņš veidoja vēsturi.

64 Tas piesaistīja uzmanību kādu dienu; tur tuksnesī notika kāda neparasta lieta, un tas bija krūms, kas dega. Un tur tuksnesī stāvēja aizbēdzis pravietis. Viņš nedzirdēja nekādu balsi, viņš nedzirdēja nekādu skaņu, bet viņš paskatījās un ieraudzīja kaut ko neparastu tā kalna virsotnē. Dievs mēģināja pievērst viņa uzmanību. Tas pats notiek arī šodien!

65 Dievs grasījās piepildīt Savu Vārdu, ko Viņš pateica Savam pravietim Ābrahāmam: "Tavs dzimums būs piedzīvotāji svešā zemē četrsimt gadus. Es izvedīšu viņus ārā ar stipru roku."

66 Un Viņš gatavoja šim darbam kādu cilvēku, tāpat kā Viņš gatavoja šķirstu kā drošu vietu visiem, kas ticēs. Dievs aizdedzināja to krūmu, un tas aitu gans Mozus sacīja: "Es vienkārši nogriezīšos sānis un paskatīšos, ko nozīmē šī dīvainā lieta." Un, kad Viņš dabūja Mozu pie tā krūma, Viņš uzrunāja viņu.

67 Kas gan vēlāk piesaistīja uzmanību Pilāta zālē, kad tas aitu gans nometa zemē savu nūju un tā pārvērtās par čūsku? Dievs pildīja Savu apsolījumu Mozum. Kas piesaistīja uzmanību tur pie Nāves jūras, kad faraona zirgi bija ārkārtīgi pārsteigti, kad tie redzēja, kā no debesīm nonāk vējš un pārdala Sarkano jūru no labās puses uz kreiso, un nabaga vergu bars, pildīdami Dieva doto pienākumu, pāriet tai pāri pa sausu zemi? Kas tas bija? Dievs turēja Savu Vārdu. Nāvīgums aizgāja prom, dzīvi cilvēki pārgāja pāri, bet garīgi miruši cilvēki mēģināja to atdarināt un noslīka. Dievs piepilda pravietojumus un veido vēsturi. Tas piesaistīja uzmanību tur pie Nāves jūras.

68 Kas piesaistīja uzmanību otrajā dienā pēc tam, pie Sinaja kalna, kad visiem cilvēkiem tika pavēlēts neiet pie savām sievām, kad viņiem tika pateikts mazgāt savas drēbes un svētīties, un sapulcēties ap kalnu, kur kāds vīrs, vārdā Mozus, bija pateicis, ka viņš satika Dievu uguns stabā? Un Dievs bija pateicis Mozum: "Es nonākšu cilvēku vidū. Es apstiprināšu to, ko Es pateicu tev un kas Es esmu. Es parādīšu viņiem, ka Es esmu tas Dievs." Tas bija tas piesaistošais – Dievs pildīja Savu Vārdu.

69 Kas piesaistīja uzmanību kādu dienu vēsturē, kad kāda valsts bija aizmirsusi Dievu, kad cilvēki bija kļuvuši formāli un vienaldzīgi, kad visi priesteri bija aizrāvušies ar mūsdienu tendencēm, kad pravieši pravietoja saskaņā ar priesteru gribu? Un tajā dienā, kā parasti, viņiem bija viens cilvēks, kuru viņi uzskatīja par fanātiķi. Viņš runāja par sievietēm, kas lieto kosmētiku un visu pārējo, un viņš bija tāds kā dīvains puisis. Un šis vecais vīrs bija nonācis lejā un pateicis ķēniņam: "Pat rasa nenāks...nebūs, kamēr es to nepaprasīšu."

70 Un vēl mēs redzam, ka viņš bija noslēpies un aizbēdzis no turienes, un viņš paslēpās kaut kur tuksnesī. Tā kompānija nodomāja, ka viņš varbūt ir nomiris badā vai aizgājis bojā; bet viņš tika barots diezgan labi un arī dzirdināts. Un tur nu viņš bija, nonāca lejā un sacīja: "Vai jūs redzat, ka man ir TĀ SAKA TAS KUNGS? Un tā, ja jūs vēl neesat pārliecināti, tad ejam uz tā kalna virsotni un pārbaudīsim, kas ir Dievs," jo viņam bija vēl viena vīzija no Tā Kunga.

71 Viņš sacīja: "Izvēlieties sev altāri un uzceliet to, un...un izvēlieties vērsi un nokaujiet to. Es uztaisīšu Tā Kunga altāri un arī uzlikšu vērsi uz savējā. Mēs abi pienesīsim upuri, un lai Dievs, kas ir Dievs, atbild." Viņš nekādā gadījumā nebūtu to darījis, ja Tas Kungs nebūtu viņam pateicis; tā viņš pateica vēlāk: "Es esmu uztaisījis to pēc...visu to saskaņā ar Tavu pavēli, Kungs."

72 Bet kas bija tas piesaistošais? Uz tā pakalna stāvēja četri simti priesteru, un tur augšā bija ķēniņš savos kaujas ratos visā savā bruņojumā, un apkārt stāvēja apsardze. Un šis vecais, matainais vīrs ar noaugušo seju, plikgalvains, un mati nokarājās viņam pār seju, ietinies aitādas gabalā, mati pa visu ķermeni, stāvēja tur ar nūju rokā un ar eļļas krūku otrā rokā; viņš nesen bija pateicis, pirms trīsarpus gadiem, ka: "Pat rasas nebūs, kamēr es neprasīšu par to, par to," ieņemdams Dieva vietu, ar tādām lietām kā oreoli un ēnas, un visu to, par ko tiek runāts. "Un tur stāv tas vecais fanātiķis, uz tā kalna, atvedis tur visus tos cilvēkus." Kas tur piesaistīja uzmanību? Tas bija Dievs, kas grasījās apstiprināt, ka Viņa pravietim ir taisnība. Tas bija Dievs, kas pildīja pravietojumu. Dievs turklāt veidoja vēsturi, piepildot Vārdu.

73 Dažus simtus gadu pēc tam ar to pašu Garu tika svaidīts kāds vīrs, kurš iznāca no tuksneša un nebija saistīts ar nevienu organizāciju; lai gan viņa tētis bija kādas organizācijas cilvēks, kādas

grupas priesteris. Bet viņš iznāca no tuksneša, ietinies aitas ādā kā apģērbā, ar matiem pa visu seju. Tomēr tie nebija sirmi, tie bija melni. Kas bija tajā cilvēkā, kas piesaistīja visu Jeruzalemi un Jūdeju? Daži aizgāja uz sacīja: "Tur ir kaut kāds mežonis. Viņš mēģina noslīcināt cilvēkus ūdenī. Tas ir kaut kas nedzirdēts!"

74 Citi bija ziņkārīgi un sacīja: "Tas droši vien ir Mesija." Viens no viņiem sacīja: "Tas varētu būt kāds no praviešiem." Viņi nezināja, ko domāt. Bet kas tas bija? Tas bija Dievs, kas piepildīja Jesajas 40. nodaļu, kur Viņš teica: "Lūk...," ko Viņš darīs pēdējās dienās, ka Viņš sūtīs Savu kalpu, un ko tas darīs.

75 Pēc tam mēs redzam, dažas nedēļas vēlāk, ka šis vīrs bija tik pārliecināts par savu vēstījumu, ka viņš teica: "Jūsu vidū stāv Kāds, kura kurpes es neesmu cienīgs nest. Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un uguni, tāpat kā es esmu kristījis ar ūdeni."

76 Kādu dienu atnāca un tika kristīts kāds parasts, apmēram trīsdesmit gadus vecs Vīrietis. Un, kad šis Cilvēks atnāca, tas pravietis visus tik ļoti piesaistīja, pravietis tajā dienā izturējās neparasti. Sanākušie nespēja nevērot šī previeša rīcību.

77 Kad viņš diskutēja ar priesteriem otrā upes krastā, viņi sacīja: "Dievs uzcēla šo altāri. Dievs teica mums, lai mēs to darām. Mozus ir pravietis. Mēs ticam Mozum. Upurēšana būs vienmēr."

78 Es dzirdu, kā Jānis atbild, sacīdams: "Vai tad jūs neesat lasījuši Rakstos, ko teica pravietis Daniēls: "Ikdienas upuri tiks pārtraukti." Un tā stunda ir pienākusi! Vai tad jūs neesat lasījuši, ko teica Jesaja 40. nodaļā: 'Saucēja balss tuksnesī, sagatavojiet Tā Kunga ceļu.' Šie divi pravietojumi ir man. Un vēl viena lieta, vai tad jūs neatpazināt mūsu pravieti, kas bija pirms četrsimt gadiem, Maleahiju, kad viņš runāja 3. nodaļā un teica: "Lūk, Es sūtu Savu vēstnesi Sava vaiga priekšā, lai sagatavotu ceļu." Vai tad jūs nezināt, ka tas piepilda pravietojumu?" Tika piepildīts pravietojums!

79 Un aptuveni tajā laikā tas pravietis pagriezās un sacīja: "Lūk, tur nāk Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku!" Nu, kur ir tas piesaistošais? Tas pārmainījās no previeša uz viņa pravietojumu.

80 Un tā, paskatieties, kas notiek. Lūk, nāk parasts Cilvēks, nevienam nepazīstams, kāda galdnieka dēls, nāk un ieiet ūdenī. Bet Jānis, tas lielais pravietis, saka: "Man vajadzētu būt Tevis kristītam. Kāpēc Tu nāc pie manis?"

81 Viņš saka: "Atļauj tam notikt šādi. Un, kā pravietim un Vārdam, mums pienākas piepildīt visu taisnību."

82 Tāpēc viņš saprata, ka tam Upurim pirms upurēšanas ir jātiek nomazgātam, un viņš kristīja Viņu.

83 Un tā, tur notika vēl kaut kas piesaistošs, kad Viņš izkāpa no ūdens. Šis pravietis, kas bija bijis tik uzticīgs, pasludinot savu periodu un laiku, viņš paskatījās augšup un ieraudzīja debesis atvērtas. Viņš redzēja Dieva Garu, kas kā balodis nolaidās uz Viņa, un Balsi, kas sacīja: "Šis ir Mans mīļotais Dēls, uz kuru Man ir labs prāts." Dievs apstiprināja previeša vēstījumu, un tas piesaistīja uzmanību tur pie Jordānas.

84 Nesen kāds brālis dziedāja jeb viņam bija paredzēts dziedāt: "Tur uz kalna stāv vienkāršs un nicināts krusts." Kas piesaistīja uzmanību Golgātas kalnā? Kad mēs redzam, ka reliģiskā pasaule bija Viņu nosodījusi un Romas valdība bija piespriedusi Viņam nāvessodu. Un tur nu Viņš karājas starp diviem ļaundariem, alkdams padzerties, no Viņa ķermeņa plūst Asinis. Viņš tur karājas, kliegdams: "Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?" Un tie reliģiskie cilvēki, tur stāvēdami un skatīdamies uz to, it nemaz nesaprata, ka tieši tajā brīdī Golgātā piepildījās Vecās Derības pravietojums.

85 Pats Dāvids rakstīja, rīkojās...iegājis Garā, tāpat kā visi pravieši, viņš rīkojās tā, it kā tas būtu viņš pats. Dāvids iesaucās 22. psalmā: "Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis? Visi Mani kauli...viņi skatās uz Mani. Viņi ir caurdūruši Manas rokas un Manas kājas." Dāvids runāja tā, it kā tas būtu viņš pats. Bet tas nebija Dāvids, tas bija Kristus Dāvidā!

86 Un, lūk, tieši tas pravietojums, ko bija izteikuši visi tie dažādie pravieši, īstenojās Golgātas

kalnā. Kas piesaistīja uzmanību Golgātas kalnā? Dievs, kas piepilda Savu Vārdu.

87 Cita reize, kad tika piesaistīta uzmanība, bija uz kāda kalna, bija Vasarsvētku dienā, kad viņi visi atradās tur reliģiskos svētkos, domādami, ka viņi ir atbrīvojušies no visiem fanātiķiem. Viņi nebija neko dzirdējuši par viņiem desmit dienas. Pēkšņi viņi kā bišu spiets izskrēja ārā no tās ēkas augšējā stāva ielās, kliedzot un trokšņojot.

88 "Kas tas ir? Ko tas nozīmē? Vai visi šie cilvēki ir piedzērušies?"

89 Skatieties! Un viņu vidū piecēlās pravietis, kā jau pravietim pienākas, un sacīja: "Israēla vīri un jūs, kas dzīvojat Jūdejā, Jeruzālemē, lai tas jums kļūst zināms un ieklausieties manos vārdos! Viņi nav piedzērušies, kā jūs domājat. Bet tas ir tas, ko Tas Kungs sacīja caur pravieti Joēlu: "Tas notiks pēdējās dienās, Es izliešu Savu Garu pār visu miesu." Tas bija tas, kas piesaistīja uzmanību.

90 Pēc dzīvības Valdnieka krustā sišanas un visa pārējā tie reliģiskie cilvēki joprojām neredzēja apsolījumu par Svētā Gara atnākšanu. Tas piesaistošais: "Kas tas ir? Ko tas nozīmē? Kas ir noticis ar šiem cilvēkiem?"

91 Ak vai! Tas pats notiek šodien. Mēs izlaidīsim daudz no tā visa, lai parādītu to šajā stundā. Tas pats notiek šodien. Notiek tā pati lieta. Tiek uzdots tas pats jautājums: "Kas tā visa par kņadu?" Paskatieties uz ielas, automašīnas no Mičiganas līdz Floridai, no Meinas līdz Kalifornijai. Šorīt, kad es braucu ārā, jeb uzreiz pēc pusdienlaika, mēs braucām pa ielu, mēs ar sievu skatījāmies uz automašīnu numura zīmēm. Lūk, kad es aizdomājos par šo tēmu.

"Ko tas nozīmē?"

92 Tieši tā, kā ir teikts: "Kur ir kautķermenis, tur sapulcēsies ērgļi."

93 Es pateicu savai sievai: "Dārgā, vai tu atceries pagājušo vakaru, kad man bija jāatvadās no visa, kas man bija dārgs uz šīs zemes, un jāiet darba laukā, lai sāktu darīt kaut ko, ko Dievs pateica darīt? Tu dziedāji to dziesmu."

No rītiem un vakariem,

No ziemeļiem, dienvidiem

Uz kāzām tie nāk, pats Ķēniņš tos lūdz

ņemt vietu starp cienīgiem.

Viņa svētīto vaigu skatot,

Kas Dievišķā mīlā kvēlo.

Tie Viņa kronī mirdz kā dārgakmeņi,

Un ļoti laimīgi žēlastībā ir.

94 Tieši tas piesaista. Tā iepriekšnolemtā Dieva sēkla, kas nevar darīt neko citu, kā vien sekot tam, mums tas nozīmē vairāk par dzīvību. Atņemiet mums dzīvību, bet to neņemiet. Kas ir tas, kas piesaista? Dievs, kā parasti, pilda Savu Vārdu. Viņš atkal piepilda Caharijas Vārdu, pravieša Caharijas.

95 Tur es nesen lasīju 9. pantu, kad Jēzus ienāca Savā templī, jādams...tas ir, ieradās Jeruzālemē, jādams uz maza, balta ēzeļa; piepildījās pravietojums, kuru pateica Caharija. Te nu tas ir: "Priecājieties no sirds, Ciānas meitas! Gavilējiet, Jeruzālemes meitas! Redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis, viņš ir taisnīgs, ar glābšanu; pazemīgs, jādams uz ēzeļa, uz ēzeļa mātes kumeļa." Tas bija tas, kas piesaistīja uzmanību Jeruzalemē, tajā reliģiskajā centrā.

96 Lūk, mēs redzam pēdējo dienu notikumus! Pāršķirsim dažas lappuses uz priekšu Caharijas grāmatā un paskatīsimies, ko viņš par to teica. Atvērsim to vietu, kur ir par pēdējām dienām. Tas bija vidējais periods; tagad pievērsīsimies pēdējām dienām. Un atvērsim Caharijas 14. nodaļu, sākot ar 4. pantu. Un paklausieties! Un mēs izlasīsim Rakstu fragmentu, apmēram deviņus pantus, no 4. līdz 9. pantam. Klausieties uzmanīgi. Un šeit ir pravietojums par Viņa atnākšanu pēdējās dienās.

Tagad klausieties uzmanīgi. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Tie ir Raksti, Caharijas 14. nodaļa. Atcerieties Caharijas 9. nodaļu, kas tur ir teikts? Un viņi to neatpazina. Un kas tas ir šodien? Caharijas 14. nodaļa, kas stāsta par Viņa atnākšanu.

Un Viņš nostāsies tai dienā ar Savām kājām uz Eļļas kalna, kas Jeruzālemei priekšā austrumu virzienā. Un Eļļas kalns tad pāršķelsies vidū pušu divās daļās virzienā no saules lēkta uz saules rietu; starp abām kalna pusēm radīsies ļoti liela ieleja...viena kalna puse pavirzīsies uz ziemeļiem, bet otra uz dienvidiem.

Un jūs tad bēgsit šai ielejā starp Maniem kalniem un pa to tālāk, jo ieleja aizstiepsies gandrīz līdz pat Acelei, un jūs bēgsit, kā jūs senlaikos bēgāt zemestrīces laikā*, Usijas, jūdu ķēniņa, laikā...*

97 Vēl viena zemestrīce atplēš vaļā zemi! Ja gribat izlasīt šo Rakstu vietu līdz galam, pievērsiet uzmanību šim 5. pantam – tas nozīmē, ka Eļļas kalna sašķelšanās notiek zemestrīces dēļ, un to apstiprina Jesajas 29:6 un Atklāsmes grāmatas 16:9. Precīzi! Kas tas ir? Tas pats pravietis, kurš pateica par Viņa pirmo atnākšanu, redzēja Viņa otro atnākšanu. Ievērojiet: "Kā tās zemestrīces dienās". Vai redzat, ko dara zemestrīces? Vai jūs redzat pareģojumus par tām?

...un atnāks Tas Kungs, jūsu Dievs, un visi Viņa svētie ar Viņu.

Un būs tā tajā dienā (aleluja)*, tajā dienā, ka nebūs gaišs, ne arī tumšs;*

Bet būs tāda diena...viena diena, kas Tam Kungam zināma; tur nebūs nedz dienas, nedz nakts; bet notiks, ka vakara laikā būs gaisma.

98 Ak, Dievs!

Būs gaisma ap vakara laiku.

Tas pats pravietis, bet cilvēki ir akli! Kas ir tas piesaistošais? Izlasīsim vēl pāris pantus.

Un notiks tai dienā, ka dzīvs ūdens iztecēs no Jeruzālemes, viena puse pret rīta jūru, un otra puse pret vakara jūru, un tas būs vasarā un ziemā. (Evaņģēlijs dodas uz priekšu; gan ebreji, gan pagāni.)

Un Tas Kungs būs Ķēniņš pār visu zemi; tai dienā būs viens Kungs, un Viņa vārds viens.

Kaut kad vakara laikā atnāks gaisma (pareizi)*,*

Lai ceļu uz godību noteikti atrastu tu;

Šodien tā gaisma – uz to mēs caur ūdeni ejam,

Apglabāti dārgajā Jēzus Vārdā esam.

Jauni un veci lai nožēlo grēkus,

Un Svētais Gars noteikti ieies tur;

Vakara Gaisma ir atnākusi,

Patiesību atklājusi – Dievs un Kristus ir viens.

Vai redzat, kur mēs esam?

Valstis šķeļas, Israēls mostas,

Tās zīmes, ko redzēja pravieši; (To zemestrīci pagāniem pēdējās dienās.)

Pagānu Dienas ir skaitītas, tautas, šausmu pārņemtas;

Atgriezieties, ak, izklīdušie, pie savējiem.

99 Jūs, kas esat izdzīti ārā, un tie šķirsti, kas tiek vesti uz jauniem ratiem, izejiet no turienes, pirms jūs satrieks nāve. Dievs ir apstiprinājis to. Tā tas notiks.

100 Atvērsim vēl vienu Rakstu vietu Vecajā Derībā, Maleahijas 4. nodaļu, un izlasīsim šo īso 4. nodaļu.

...redzi, nāks diena, kas kvēlos kā karsti nokurināta krāsns; tad visi lepnie un ļaundari būs kā rugāji...

101 Nu, tas nav... Tā ir Maleahijas 3. nodaļa, tā bija pirmā atnākšana, lūk, šeit ir nākamā atnākšana. Pat Doktors Skotfīlds šeit... Es noteikti nepiekrītu viņa uzrakstītajām piezīmēm, bet šeit tas viņam ir atzīmēts pareizi: "Jāņa uzdevums" Maleahija 3. nodaļā un "Kristus otrā atnākšana", un Elija pirms tam. Labi.

...un visi lepnie tiks sadedzināti, *saka tas Kungs Cebaots, un neatstās no viņiem pāri ne saknes, ne stiebrus!* (Kur tad ir tā "mūžīgā" elle?)

Bet jums, kas jūs manu vārdu bīstaties, uzlēks taisnības saule, un jūsos ieplūdīs dziedinājums no šīs saules spārnu gaismas; ...jūs varēsit staigāt iekšā un ārā, lēkādami kā barojamie teļi.

Un jūs samīsit bezdievīgos; ...viņiem būs kļūt par pīšļiem zem jūsu kājām tai dienā, kuru Es būšu nolicis, saka tas Kungs Cebaots.

Atcerieties Mozus, mana kalpa, likumu, ko Es viņam pavēlēju izveidot visam Israēlam Horeba kalnā...likumus un tiesas.

102 Lūk, kur ir Elijas atnākšana.

Redzi, Es sūtīšu pie jums pravieti Eliju...

103 Pēdējā noslēdzošā Vecās Derības Rakstu vieta.

...Es sūtīšu pie jums pravieti Eliju, pirms nāks Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena.

104 Lūk, tas nevarēja būt Jānis. Nē. Redziet, pasaule netika sadedzināta un taisnie nestaigāja pa bezdievīgajiem. Saprotat? Nē, nē.

...pirms Tā Kunga lielās un šausmu pilnās dienas.

Un viņam būs jāpiegriež tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un nebūtu jāapkrauj visa zeme ar lāstu.

105 Ievērojiet Svētā Gara precizitāti, ka Viņš nejauc šīs divas Elijas atnākšanas. Maleahija 3. nodaļā ir teikts: "Redzi, Es sūtu Savu vēstnesi Mana vaiga priekšā." Kad Jēzum jautāja par Jāni, Viņš sacīja: "Ja varat to pieņemt, tad viņš ir tas, par kuru pravietis sacīja: 'Es sūtīšu Savu vēstnesi Mana vaiga priekšā.' Tas ir tas Elija, kam bija jānāk." Maleahija 3. nodaļa.

106 Ievērojiet, Raksti par to runā ļoti precīzi. Paskatieties, kas tas...lai parādītu tiem, kas grib ticēt, tiem, kas grib ieraudzīt. Vai atceraties, ka Jēzus apstājās Rakstu vietas vidū, jo daļa no tās bija piepildījusies toreiz, bet atlikusī daļa attiecās uz Viņa otro atnākšanu? "Lai pasludinātu Tā Kunga žēlastības gadu, lai dziedinātu tos, kam salauztas sirdis," un apstājās; nevis "atnestu sodu pagāniem", kas būs Viņa otrajā atnākšanā.

107 Ievērojiet, šī te Rakstu vieta sakrīt ar to. "Un viņš, Elija, pievērsīs tēvu sirdis bērniem." (Tur ir rakstīts par Maleahijas 4. nodaļu, nesajauciet to...tas ir, par Maleahijas 3. nodaļu) Jānis, Elija, kas atnāca tajās dienās pirms Kristus pirmās atnākšanas, pievērsa seno tēvu-patriarhu sirdis bērnu vēstījumam, tam jaunajam vēstījumam.

108 Tagad skatieties. "Un bērnu sirdis tēviem." Savā otrajā atnākšanā, pēdējās dienās, viņš atkal pievērš apustuliskajai ticībai. Vai redzat, cik nevainojami izvietojas Raksti?

109 Tās bija Vecās Derības beigas, Vecās Derības. Tagad mēs redzam, ka vakara laikā ir gaisma. Kas tas ir? Tā ir tā galotne, "Koka galotnes" kalns.

110 Kā es teicu šorīt, mēs esam izgājuši cauri konfesijām, caur...(nevis apelsīnu kokam, par kuru es runāju šorīt) un mums ir bijuši greipfrūti, citroni, visvisādas citas lietas, kas it nemaz nelīdzinājās tam, kas bija sākumā. Bet pēc tam... Nepalaidiet to garām. Te nu tas nāk. Pēc tam, kad visas konfesijas ir nospēlējušas savu lomu, viņām vispār nebija nekādas gaismas, pienāks diena, kuru nevar nosaukt ne par dienu, ne par nakti.

111 Ko tās dara? Ko tās dara? Ko citrons dara uz apelsīna koka? Tas ņem to oriģinālo augošā apelsīnkoka dzīvību un izkropļo to caur citronu. Tieši to konfesijas ir izdarījušas ar Dieva Vārdu, tās ar savām tradīcijām ir padarījušas Dieva Vārdu neefektīvu. Tas ir TĀ SAKA TĀ KUNGA GARS. Tās ir izaudzējušas citronus, greipfrūtus, nevis apelsīnus.

112 Bet ko teica pravietis? Tas pats, kurš runāja mūsu šīvakara tēmai: “Priecājieties, Jeruzālemes meitas, skaļi gavilējiet, Ciānas meitas, jo pie jums nāk jūsu Ķēniņš, lēnprātīgs un pazemīgs, sēdēdams uz ēzeļmātes kumeļa,” ievērojiet, ka tas pats pravietis teica: “Atnāks nobriešanas laiks.” Saule tiek sūtīta uz zemi, lai nogatavinātu augļus. Kāpēc tā nespēja nogatavināt? Tur nav nekādu augļu, ko nogatavināt. Bet tā dzīvība joprojām virzās tālāk.

113 Tā uzradās caur greipfrūtu, lai būtu apelsīns, bet izrādījās, ka tas organizējās; tas bija greipfrūts. Tā virzījās atkal, šoreiz tā izauga kā citrons. Atkal virzījās tālāk, tas izrādījās kaut kas cits. Un pašās beigās, tā koka galotnē, tas izrādījās tangelo, kas ir pa pusei apelsīns, pa pusei citrons; sajaukts krustojums, kaut kas izkropļots, izrādījās izkropļojums, dzīvodams no tā paša koka; sēnala, kas “gandrīz pieviļ izredzētos”. Tas izskatās kā apelsīns, bet tas tāds nav.

114 “Bet būs gaisma”, kad viņa izaugs tālāk par organizāciju. Kad viņa izies ārā tālāk par organizāciju, viņa atkal uzziedēs, viņai atkal izaugs apelsīni, kādi viņai bija, kad viņa iekrita zemē, un tad būs gaisma.

115 Kas tur piesaista, kas ir tas, kas notiek? Piepildās Dieva Vārds. Lūk, kur ir divi liecinieki no Vecās Derības, ka tas notiks.

116 Paņemsim Jāņa 14:12 no Jaunās Derības, Jēzus sacīja:

...kas Man tic, tas tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs...

117 Arī Lūkas 17:22-30 Viņš teica:

...kā tas bija Lata dienās, pirms tika sadedzināta Sodoma, tā būs, kad atgriezīsies Cilvēka Dēls, tajā *dienā, kad atklāsies Cilvēka Dēls.*

118 Ak, vienkārši paskatieties uz šiem Rakstiem! “Cilvēka Dēls”, Jēzus Kristus, tas pats vakar, šodien un mūžīgi, pāraudzis konfesijas, izaudzis līdz tā koka virsotnei. Ko Viņš teica Jāņa 14. vai 15. nodaļā? “Katrs zars, kas ir Manī, kas nenes augļus, tiks nocirsts un apgriezts, iemests ugunī un sadedzināts. Bet katrs zars, kas nes augļus, tas tiks attīrīts.”

119 Ak, pēdējās dienās būs patiesais agrais un vēlais lietus, kas nolīs uz to mazo grupiņu, kas nāk kopā ar Viņu uz tā ēzelīša, zema un pazemīga, nevis...nevis konfesija, saukdama: “Ozianna Ķēniņam, kas nāk Tā Kunga Vārdā!” Kas par lietu šodien? Kas piesaista uzmanību uz tā kalna?

120 Nesen, kad es stāvēju aiz šīs kanceles, Svētais Gars pateica: “Pienāks diena, kad tavas mājas priekšā tiks iedzīs miets; tiks pārvietoti tavi vārti; Tas ir tāpēc, lai tu to apietu un nedusmotos.” Es redzēju, kā mani vārti ir izrauti un guļ zemē tur piekalnē. Es redzēju to pakalnu manā priekšā pilnībā noraktu, tur stāvēja dēļi un citas lietas, kaut kas bija to visu samīcījis. Viņš teica...

Es paskatījos, un tur stāvēja kāds Rikijs, kurš bija tur ieradies un izrāvis ārā tos vārtus, izdarījis to. Es sacīju: “Kāpēc jūs man nepateicāt?” Viņš kļuva nekaunīgs un man nācās viņam iesist. Un, kad es to izdarīju, es sacīju: “Es neesmu tā darījis, kopš es biju ringā, bet es tikai gribu, lai tu zini,” un es viņam tā pamatīgi iebliezu. Un, kad es notriecu viņu pie zemes, es viņu atkal piecēlu un atkal notriecu viņu pie zemes. Es uzcēlu viņu trīs vai četras reizes, un tad pārspēru viņu pāri kalnam. Un tā, tad es aizgāju uz turieni, un es teicu: “Tas nav pareizi.” Un es uzcēlu viņu kājās un paspiedu viņam roku, es teicu: “Es neesmu dusmīgs uz tevi, bet es vienkārši gribu, lai tu zini, ka tu nevari ar mani runāt šādi.”

Un tad, kad es pagriezos un atnācu atpakaļ, tur pie vārtiem stāvēja Svētais Gars un teica: “Tagad apej to. Kad tas miets tiks iedzīts zemē, dodies uz rietumiem.”

Šī Grāmata ir viss, kas man ir vajadzīgs,

Šī Grāmata ir laba padomdevēja,

Tas ceļš, kas apved apkārt manām likstām. Āmen!

121 Un tā Grāmata ir Vārds, un tas Vārds ir Dievs. Apiet tavas likstas, tā pateiks tev, ko darīt.

122 Pirms trim gadiem es izdzirdēju, ka mans draugs, pilsētas mērnieks, kas dzīvo dažas mājas lejup manis, dzen zemē mietu. Es izgāju tur ārā un teicu: “Kas par lietu, Mad?” Mistera Kinga dēls,

personīgs draugs.

Teica: “Billij, viņi grasās paplašināt šo ceļu.”

123 Jūs visi atceraties! Es sacīju: “Varbūt tas būs tilts.” Es pateicu brālim Vudam, es pateicu: “Pieturi savu īpašumu. Varbūt tas tilts ies kaut kur cauri šai vietai, kaut kas tāds.” Visa tā ieliņa bija pārrakta, ķieģeļi, akmeņi, viss izmētāts. Tāpēc viņš teica... Es teicu: “Pieturi savu īpašumu.” Tad, kad es...

Misters Kings pateica man, ka tas notiks.

124 Es iegāju iekšā, pateicu savai sievai, kas tur sēdēja: “Dārgā, kaut kas par to ir pierakstīts. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, kaut kur.”

125 Es iegāju iekšā un paņēmu savu grāmatu, ieskatījos tajā, un tur bija teikts: “Notiks tā...” Pēc astoņiem gadiem!

126 Tad, kad es paskatījos uz to, es teicu: “Ir pienācis laiks, dārgā, mums ir jādodas uz rietumiem.”

127 Divas dienas pēc tam, stāvēdams istabā apmēram pulksten desmitos no rīta, es iegāju Dieva Garā. Es ieraudzīju lidojam to mazo baložu pulciņu, skatījos uz tiem putniņiem. Jūs to atceraties. Es ieraudzīju septiņus eņģeļus piramīdas formā, kas ietraucās iekšā pie manis. Sacīja: “Dodies uz rietumiem, brauc uz Tūsonu, esi četrdesmit jūdzes uz ziemeļaustrumiem. Un tu raustīsi nost dadžus,” jeb “buļļagalvu”, kā tas tur tiek saukts, “no savām drēbēm.”

128 Brālis Freds Sotmans, kurš šobrīd tur sēž un skatās uz mani, tajā rītā bija tur. Es biju par to aizmirsis.

129 Es sacīju: “Atskanēja sprādziens, kā zemestrīce, kas satricināja teju vai visu, kas bija tajā apkaimē. Es nesaprotu, kā cilvēks var palikt dzīvs pēc kaut kā tāda.” Es biju nobijies. Es stāvēju Fīniksā, jūs visi, kas šodien klausāties, esat mani liecinieki. Es sludināju svētrunu: *“Kungi, cik ir pulkstenis?”* “Kur mēs esam nonākuši?” Es devos uz rietumiem. Daudziem no jums šeit ir tā lente, daudzi no jums šeit dzirdēja, ka tas tika pateikts gadu vai vairāk, pirms tas notika.

130 Es devos uz rietumiem, būdams neziņā, kas notiks. Vienu dienu Tas Kungs mani aicināja. Es pateicu savai sievai, es sacīju: “Mīļā, es...varbūt mans darbs ir beidzies.” Es nezināju. Es teicu: “Es...Dievs, Dievs varbūt jau ir beidzis ar mani, un es došos mājās. Tu dodies pie Billija, paņem bērnus. Dievs kaut kā jums visu sakārtos. Turpiniet un dzīvojiet uzticīgi Dievam. Parūpējies, lai bērni pabeidz skolu, audzini viņus Dieva pamācībā.”

Viņa sacīja: “Billij, tu ne...tu nezini, vai tā ir taisnība.”

Es teicu: “Nē. Bet cilvēks pēc kaut kā tāda nevarētu palikt dzīvs.”

131 Kādu rītu Tas Kungs mani pamodināja, sacīja: “Dodies uz turieni, uz Sabino kanjonu.” Es paņēmu papīra lapu un savu Bībeli.

Sieva sacīja: “Kur tu dodies?”

Es sacīju: “Es nezinu. Es pastāstīšu tev, kad es atgriezīšos.”

132 Es devos augšup pa kanjonu, uzkāpu pašā augšā, kur lidinājās ērgļi. Es vēroju kādu briedi, kas tur stāvēja. Es nometos ceļos, lai lūgtu, un pacēlu augšup savas rokas, un man rokā uzradās zobens. Es paskatījos apkārt. Es nodomāju: “Kas tas? Es taču sevi apzinos. Šeit man rokā ir šis zobens; mirdzošs, spīdošs, laistīdamies saulē.” Es teicu: “Nu, šeit nav neviena cilvēka daudzu jūdžu attālumā no manis, tik augstu šeit, šajā kanjonā. No kurienes tas varēja uzrasties?”

Es izdzirdēju balsi, kas teica: “Tas ir tā Ķēniņa zobens.”

Es teicu: “Ķēniņš ar zobenu ieceļ cilvēku bruņinieka kārtā.”

133 Viņš, tā balss, atskanēja atkal, sacīja: “Nevis kaut kāda ķēniņa zobens, bet tā Ķēniņa zobens, Tā Kunga Vārds.” Sacīja: “Nebaidies. Tas ir tikai trešais rāviens. Tas ir tavas kalpošanas apstiprinājums.”

134 Es biju medībās ar kādu draugu, nezinādams, kas notiks.

Un kāds man piezvanīja, tas, kurš kritizēja mani par to Tā Kunga eņģeļa fotogrāfiju, tas, kurš to nofotografēja. Man bija jādodas uz Hjūstonu viņa dēla dēļ, jo viņš sēdēja uz nāvi notiesāto kamerā un pēc dažām dienām viņam bija paredzēts izpildīt nāvessodu. Un viņš satika mani tur un apskāva mani, sacīja: "Padomā tik, tieši tas cilvēks, kuru es kritizēju, nāk glābt manu vienīgo dēlu!" Humānā biedrība iedeva man to, ko viņi sauc par oskaru, vai kā nu to sauc, par dzīvības izglābšanu.

135 Pēc tam mēs atgriezāmies, es devos augšā kalnos medīt. Tur brālis Freds un es kādu rītu, kad es izgāju ārā, un es...es jau biju dabūjis sev mežacūku, un es paskatījos un ieraudzīju to vietu, kur tās bija aizgājušas. Es teicu: "Brāli Fred, ej uz to kalnu agri no rīta, kaut kur rītausmā, bet es iešu uz to otru. Es to cūku nešaušu, es to nenogalināšu. Bet, ja tās dosies šajā virzienā, tas bars, es izšaušu viņu priekšā un aizdzīšu tās atpakaļ."

136 Brālis Freds devās uz turieni, un mežacūku tur nebija. Viņš pamāja man ar roku, un es ieraudzīju. Es devos lejup kanjonā, kādā lielā aizā, saule bija tikko uzlēkusi. Es apgāju apkārt pa kalna otru pusi, it nemaz nedomādams par tiem pravietojumiem. Apsēdos, gaidīju, atpūtos; es nodomāju: "Kas notika ar tām mežacūkām?"

137 Es paņēmu savu... Apsēdos tā, kā to dara indiāņi, jūs zināt, ar sakrustotām kājām. Es paskatījos uz sava kombinezona bikšu staru, un tur bija "buļļagalva". Es izrāvu to. Un es teicu: "Dīvaini! Te nu es esmu, apmēram četrdesmit jūdzes uz ziemeļaustrumiem no Tūsonas. Tur ir mans dēliņš Jāzeps un gaida mani." Un, kad es sāku skatīties, es ieraudzīju, ka kāda kilometra attālumā no manis tur, kalnā, iznāk mežacūku bars, es nometu to "buļļagalvu" zemē. Es teicu: "Es viņas dabūšu. Es aiziešu sameklēt brāli Fredu un es uzkāršu papīra gabalu pie šī krūma, lai es zinātu, kur man iet, un sameklēsim brāli Fredu."

138 Un es sāku kāpt kalnā, no visa spēka skriedams uz otru pusi. Pēkšņi man šķita, ka kāds uz mani šāva. Es nekad nebiju dzirdējis tādu sprādzienu, tas satricināja visu apkārtni. Un, kad tas notika, man priekšā stāvēja septiņi eņģeļi, visi kopā.

139 Nedaudz vēlāk es satiku brāli Fredu un pārējos. Sacīja: "Kas tas ir?"

Es sacīju: "Tas bija tas."

"Ko tu darīsi?"

140 "Atgriezīšos mājās. Jo TĀ SAKA TAS KUNGS, tie septiņi noslēpumi, kas visus šos gadus ir bijuši apslēpti Bībelē, tās konfesijas un viss pārējais, Dievs atklās mums šos septiņus noslēpumus septiņos zīmogos."

141 Tur bija aplis, kas pacēlās augšup no zemes, izveidojās tāda kā dūmaka. Kad tas notika, tas pacēlās taisni augšup kalnā, sāka riņķot rietumu virzienā, no kurienes tas atnāca. Pēc kāda laiciņa to ieraudzīja zinātne – trīsdesmit jūdžu augstumā un divdesmit piecu jūdžu platu, pilnīgi precīzi piramīdas aplī.

142 Un viendien, kad es tur stāvēju, es pagriezu to fotogrāfiju pa labi, un tur bija Jēzus, kāds Viņš bija septiņos draudzes periodos: baltā parūkā, parādot augstāko Dievību. Viņš ir Alfa un Omega, Viņš ir Pirmais un Pēdējais, Viņš ir visas mūžības augstākais Tiesnesis, stāv tur, lai apstiprinātu šīs stundas vēstījumu. Un vakara laikā būs gaisma! Kas tas viss bija? Kas tas bija?

143 Es devos uz rietumiem. Uz tā paša kalna, iedams tur kopā ar Benksu Vudu, sacīja: "Uzmet gaisā akmeni. Saki misteram Vudam: 'TĀ SAKA TAS KUNGS, tu redzēsi Dieva godību.'"

144 Jau nākamajā dienā, kad es tur stāvēju, nonāca viesulis un norāva visu no tiem kalniem. Akmeņi nocirta koku galotnes apmēram metru virs manas galvas. Atskanēja trīs lieli sprādzieni, un atskrēja brāļi. Tur stāvēja kādi piecpadsmit vīri, sludinātāji un visi pārējie. "Kas tas bija?" Viņš sacīja: "Kas tas bija?"

Es sacīju: "Sods satriec rietumu piekrasti."

145 Apmēram divas dienas pēc tam Aļasku gandrīz nogremdēja zemestrīce. Kas bija tā gaisma Sanseta kalnā, Koronado mežā, Arizonā? Kas bija tā dīvainā lieta, kas tur notika, ka cilvēki brauc

no rietumiem uz austrumiem, vākdami tos akmeņus, kas gulēja tur, kur tas notika? Un katram no tiem, katram akmenim, ko tas noplēsa, ir trīs stūri. (Tie trīs ir viens.) Tie stāv uz galdiem, kā papīra slogi, pa visu valsti. Kas bija tā dīvainā lieta uz Sanseta kalna Koronado mežā?

146 Šobrīd klausās Juniors Džeksons, vai tu atceries to sapni, kas viņam bija, ko es iztulkoju par "virzīšanos saules rieta virzienā"? Un tas notika uz "Sanseta" [Saulrieta–Tulk.] kalna. Tas ir vakara laiks, saulrieta laiks. Saulrieta vēstījums vēstures saulrieta laikā...tas ir, pravietojuma, kas tiek piepildīts, saulrieta laikā. Un vakara laikā būs gaisma uz Sanseta kalna, Koronado mežā, četrdesmit jūdzes uz ziemeļiem no Tūsonas. Paņemiet karti un paskatieties, ka tieši tur atrodas Sanseta virsotne. Tas notika tieši tur. Es par to uzzināju pavisam nesen.

147 Viss, kas... Tas nekad nenomirs. Tas nepārtraukti atritinās vaļā. No tieši tā notikuma līdz tai fotogrāfijai, kur Jēzus stāv un skatās uz mums; un tagad tieši uz Sanseta kalna un saulrieta gaisma. Vakara gaisma ir atnākusi, Dievs apliecina Sevi. Kas tas ir? Tie ir tie fakti, ka Dievs un Kristus ir viens. Tā baltā... Cik daudzi ir to redzējuši, to balto parūku uz Viņa, kā mēs runājām Atklāsmes 1. nodaļā? Redziet, augstākā Dievība, augstākā vara; neviena cita balss, neviens cits dievs, nekas cits! "Viņā mājo Dieva pilnība miesā." Viņa parūka bija paši eņģeļi. Āmen.

148 Kas notika Sanseta kalnā? Dievs apstiprina Savu Vārdu. Tas ir tas, kāpēc notiek visa šī burzma. Ievērojiet, tas atkal ir Dievs, kas piepilda Savu apsolīto Vārdu no Atklāsmes 10:1-7: "Un tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa vēstījums, Dieva noslēpums būs pabeigts." Atklāsmes grāmatas 10:1-7 apslēptais noslēpums, pēdējais vēstījums pēdējam draudzes periodam. Precīzi piepilda šajā periodā Lūkas Evaņģēlija 17:30: "Tajā dienā, kad tiks atklāts Cilvēka Dēls."

149 "Un celsies viltus pravieši un viltus Kristi, rādīs lielas zīmes un brīnumus tik ļoti, ka tas pieviltu izredzētos, ja tas būs iespējams." Cilvēki joprojām šaubās. Un, kā parasti, draudze ir tikpat lielā neizpratnē.

150 Un zinātne viscaur Tūsonā vēl joprojām, viņi raksta rakstus un publicē tos laikrakstos. Tur ļoti tālu, Lemona kalnā, tās lielās kameras neredzēja, kā tas pacēlās no tās vietas, kur mēs stāvējām; virzīdamies uz rietumiem, parādot, ka laiks ir beidzies. Tas nekur tālu vairs nevar aiziet, tas atrodas rietumu piekrastē. Sods nonāca tieši tajā virzienā, uz kurieni tas devās. Pārgāja pāri tieši virs Fīniksas un tālāk uz Preskotu, un tālāk pāri kalniem uz rietumu piekrasti, līdz pat... Uz kurieni viņi devās? Uz pašu Aļasku, un tā dārd, devās tieši tajā virzienā.

151 Un tās observatorijas un visi pārējie Tūsonā vēl joprojām jautā, zinātnes izpēte mēģina noskaidrot, kas tas ir. Tik augstu, ka tur augšā nevar būt ne migla, ne dūmaka, nekas. "Kas to izveidoja? No kurienes tas parādījās?" Viņi ir tādā pat neizpratnē par šo pārdabisko oreolu, kas stāv gaisā tur debesīs, kā tad, kad atnāca tie magi, sekodami tai zvaigznei, sacīdami: "Kur ir Viņš, piedzimušais jūdu Ķēniņš?" Kas tas bija? Dievs pildīja Savu Vārdu: "Un uzcelsies zvaigzne no Jēkaba."

152 Un Debesu Dievs ir apsolījis, ka vakara laikā būs vakara gaismas. Pirms trim gadiem šis noslēpums bija pravietojums: "Kungi, cik ir pulkstenis?" Bet tagad tā ir vēsture. Tas ir pagājis. Apsolījums ir piepildījies. Cik ir pulkstenis, ser, un kas ir tas, kas piesaista uzmanību? Dievs piepilda Savu Vārdu! Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

Lūgsim.

153 Dārgais Dievs, es esmu ilgi noturējis cilvēkus, daudz ilgāk, nekā biju domājis. Es lūdzu, Dievs, lai kaut kas, kas tika pateikts vai izdarīts, liktu cilvēkiem no visurienes saprast. Un lai redzot un saprotot viņi ticētu, ka Tu esi patiesais Kristus un tie vārdi, kas tiek apstiprināti, ir pierādījums tam, ka Viņa Vārds ir perfekts un tiek piepildīts savā laikā.

154 Un tā, Kungs Jēzu, saskaņā ar Taviem Vārdiem, Tu pats teici, ka pasaule būs Sodomas stāvoklī. Mēs zinām to, mēs redzam to. Un Tu teici tajā dienā: "Kā tas bija Sodomā." Uz pagānu un ebreju pasauli tika sūtīti trīs vēstneši. Un viens no viņiem, kas bija pats Dievs, Cilvēka Dēls, atklāja Sevi cilvēka veidolā un paveica tādu brīnumu, ka pateica Ābrahamam, ko Sāra darīja teltī Viņam aiz muguras.

155 Tu teici, ka tas atkal atkārtosies, kad visa pagānu pasaule atradīsies Sodomas stāvoklī. Un te nu mēs esam, Kungs. Arī citi pravietojumi apstiprina to pašu, ka pēdējās dienās tiks sūtīts Elija, Elijas gars uz zemes, lai pievērstu tēvu sirdis...tas ir, "bērnus atpakaļ pie tēviem". Un es lūdzu, Dievs, lai Tu apstiprini Savu Vārdu šajā stundā, ka Tu patiešām esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Dāvā to, Tēvs. Viņi visi ir Tavi. Es lūdzu, lai Tu dāvā šīs svētības un apstiprinātu to, kas ir pateikts Dieva godam. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

156 Pateikt kādu vārdu, tas ir cilvēks; apstiprināt kādu vārdu, tas ir Dievs. Viena lieta ir kaut ko pateikt; bet cita lieta ir, lai Dievs to izdara. Dievam nav vajadzīgs nekāds skaidrotājs, Viņš izskaidro Pats.

157 Tagad mēs grasāmies izveidot lūgšanu rindu, lai lūgtu par slimajiem, ja Dievs gribēs. Un mēs zinām, ka nav neviens, ne vīrietis, ne sieviete, neviens cilvēks, ne eņģelis, kas varētu jūs dziedināt, jo Dievs to jau ir izdarījis. Viņš ir visu sagatavojis, vienīgā lieta, kas jums ir jādara, ir tas jāuzņem.

158 Neviens cilvēks, neviens eņģelis, nekas, pat ne Dievs nevar piedot tev tavus grēkus. Tas jau ir izdarīts. Jēzus izdarīja to uz krusta. Bet tas vispār neuzplauks jums jeb nedos jums nekādu labumu, kamēr jūs to nepieņemsiet. Saprotat?

159 Vienīgā lieta, ko var izdarīt, ir tie rīkojumi, ko Dievs ir devis ticīgajiem – uzlikt rokas slimajiem. Tas ir darīts visos periodos, visās atmodās. Un viņi sauca to: "Dievs."

160 Ābrahāms redzēja daudzas zīmes. Bet pienāca laiks, kad Ābrahāms ieraudzīja savu pēdējo zīmi tieši pirms Sodomas nodedzināšanas, un tas bija Dievs, kas izpauda Sevi cilvēka veidolā. Vai jūs tam ticat? Vai Jēzus teica, ka tas notiks atkal?

161 Un tā, cik daudzi šeit... Un pa radio...tas ir, caur telefonu pa visu valsti, ja jūs joprojām klausāties, sagatavojieties tagad lūgšanai, lūdzieties, un tie, kam šeit ir šie kabatlakatiņi... Un tā, es nevaru pateikt Dievam, ko darīt. Nē, es pat netaisos ko tādu darīt. Viņš ir suverēns, Viņš dara to, ko Viņš grib. Es varu tikai pakļauties un teikt tikai to, ko saka Viņš.

162 Un tagad cilvēki stāv gar sienām, visi ir saspiedušies, ir pārpildīts. Interesanti, vai mēs varētu pajautāt Dievam par šiem vārdiem: "Kas ir tas, kas piesaista uzmanību?" Ja Dievs atkal darbotos mūsu vidū... (šeit var būt svešinieki) ...un darbotos mūsu vidū un parādītu Savu svētīgo vaigu mūsu vidū; parādītu, ka Viņa Gars ir šeit; parādītu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, vai ikviens no mums (pēc šīm divām stingrajām svētrunām) varētu noticēt, ka tas tā ir? Vai jūs to spētu? Labi.

163 Tad tā vietā, lai sasauktu lūgšanu rindu; ir karsts, pārpildīts, stāv gar sienām... Es skatos uz šo pusi, lai sasauktu lūgšanu rindu, to nevarētu izdarīt; paskatieties, tur stāv cilvēki. Vai es varētu sasauktu to šajā virzienā? Tur guļ slimnieki, nestuves, viss pārējais; to nevarētu izdarīt. Tāpēc sēdiet tur, kur jūs esat un ticiet Dievam. Ja tev ir lūgšanu kartiņa, paturi to, tā noderēs. Mēs tiksim pie tevis, ja tu gribi iet cauri rindai. Bet jums nav nepieciešams iet cauri rindai.

164 Tas misters Šepards pagājušās svētdienas vakarā caur nevienu rindu negāja. Es...es nedomāju, ka viņam bija lūgšanu kartiņa. Vai misters Šepards šovakar ir šeit? Kur viņš ir? Vai viņš ir šeit? Viņš ir aizmugurē. Vai tev bija lūgšanu kartiņa, mister Šepard? Tev nebija? Viņam nebija. Šovakar viņš atkal sēž tur. Tā ir laba vieta, kur atrasties, brāli Šepard.

165 Jums ne tikai ir jābūt šeit, bet jums vienkārši jābūt ticībai. Jo, atcerieties, kāda sieviete pieskārās Viņa drēbēm, un Viņš to sajuta. Un Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un vēstulē Ebrejiem Jaunajā Derībā ir teikts, ka šovakar Viņš ir augstais Priesteris, kurš spēj just līdzi mūsu vājībām. Vai jūs tam ticat? Tad ticiet! Nešaubieties par to. Ticiet tam, un tas piepildīsies. Jūs saņemsiet to, ko jūs...ko jūs prasījāt, ja varat tam ticēt. Bet jums tam ir jātic. Vai jūs to darīsiet? Vai jūs visi tam ticēsiet? Cik daudzi tagad tam noticēs? Lai Dievs jūs svētī.

166 Es nezinu, kurš ir kurš. Es nevienu no jums nepazīstu. Tā nav mana darīšana pazīt kādu no jums. Tā ir Dieva darīšana zināt tās lietas. Bet Viņš to darīs, ja jūs tam ticēsiet. Vai tagad jūs tam ticēsiet?

167 Dārgais Dievs, patiešām, mēs neesam hibrīd-kristiešu bariņš, mums tādiem nevajadzētu būt, tādiem, ar kuriem ir jāucinās un jāauklējas. Tāda veida Tev nav, Kungs. Tev ir raupji ticīgie. Pati Dieva klātbūtne aizdedzina cilvēka sirdi. Tāpat kā Ābrahāms, viņš ticēja Dievam. Tu darīji zināmu viņam Sevi, tad Tu parādījies viņam un parādīji zīmi, un viņš noticēja Tev. Tu padarīji viņa ķermeni atkal par jaunu vīrieti un arī viņa sievu, jo viņa sieva bija daļa no viņa ķermeņa. Tad piedzima tas jaunais bērniņš, apsolītais dēls.

168 Dievs, Tu apsolīji, ka tas pats notiks arī šodien. Es lūdzu, lai Tu apstiprini šo Vārdu. Un mēs uzreiz pievērsīsimies šim vienam apsolījumam, ka būs tāpat, kā tas bija Sodomā, tieši pirms Sodoma tika nodedzināta, un sods satrieca Sodomu, pagānu pasauli. Tāpat sods gatavojas nākt pār pagānu pasauli, un ebrejiem ir vēl trīsarpus gadi cauri Lielo bēdu periodam, Jēkaba postam, turpinājums Daniēla septiņdesmit nedēļām. Bet pagānu dienas ir skaitītas, ir laiks doties. Un Tu rādi šo zīmi, un Tu teici, ka tā atkal nāks. Dāvā to, Dievs. Viņi ir...mēs esam Tavās rokās, dari ar mums, kā Tu uzskati par vajadzīgu. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

169 Tagad neuztraucieties. Kā būtu, ja es būtu nervozs? Un tā, es šeit daru kaut ko tādu, kas noteikti ir atkarīgs tikai no Dieva suverenitātes. Bet kāpēc es to daru? Viņš teica, ka tā būs. Tas to atrisina. Un, ja Viņš pats dara...apliecina šādā veidā jūsu priekšā, nu, vai jūs nevarat Viņam noticēt? Protams. Lai jums tagad ir ticība un ticiet.

Atļaujiet man vienkārši paskatīties apkārt, ieraudzīt, kur vedīs Svētais Gars, ko Viņš darīs. Es nezinu, ko Viņš darīs, tas ir atkarīgs no Viņa. Bet, ja vien tev būs ticība, ja tikai ticēsi: "Viss ir iespējams tiem, kas tic." Vai jūs visi tam ticat, paceliet savas rokas un sakiet: "Es patiešām tam ticu." [Sanāksme saka: "Es patiešām tam ticu."–Tulk.] Es tam ticu no visas sirds.

170 Un tā, trīs būs apstiprinājums, ja Viņš izdarīs to trīs reizes pēc kārtas, lai pierādītu jums, ka tā ir taisnība. Man ir vienalga, kur tu esi, kas tu esi, lai tev vienkārši ir ticība un tici. Lūk, ne...nekustieties. *Šajā* virzienā.

171 Kāda sieviete lūdzas, es tevi nepazīstu. Vienkārši sēdi tur, kur tu esi; tev nav jānāk. Es tevi nepazīstu, bet tu turi rokās jeb savā klēpī mazu meitenīti. Es tevi vispār nepazīstu. Un tā meitenīte izskatās normāla, viņa izskatās vesela. Tā ir skaista meitenīte, maza rudmataina meitenīte. Es te skatos uz viņu, viņa neizskatās pēc invalīda vai vēl kaut kā. Es nezinu, kas viņai kaiš. Varbūt tas nav bērna dēļ, varbūt tas ir tev. Bet es tikko redzēju, kā tu sēdi tur ar to bērnu un lūdzies. Man vajag ar tevi brītiņu aprunāties, lai uztvertu tavu garu, tāpat kā Jēzus pateica tai sievietei: "Atnes Man dzert," saproti, vienkārši lai saprastu...saprastu vienu cilvēku. Brālis Brajants un citi, kas šeit sēž, es pazīstu šos cilvēkus, kas šeit sēž. Varbūt arī viņiem ir vajadzība, bet tu biji svešiniece.

172 Vai tu tici, ka es esmu Dieva pravietis? Vai tu tici, ka tās lietas, ko tu šovakar dzirdēji, ir patiesība? Lūk, ja Dievs atklās man kaut ko tādu, ko tu esi izdarījusi vai kaut ko, ko tev nebūtu vajadzējis darīt, vai kaut ko, kas ar tevi nav kārtībā, vai kāda ir tava vēlēšanās, tu zināsi, vai tā ir patiesība, vai nē. Vai pareizi? Un, ja Viņš to izdarīs, vai tas apstiprinās Viņa Vārdu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi un ka tiek izpausts Lūkas Evaņģēlija 17:30? Vai tu tam tici?

173 Un tā, tā kundze pacēla roku, ka mēs esam svešinieki. Es tevi nepazīstu, bet es cenšos savienoties ar viņas garu, vienu cilvēku. Tik daudzi no jums velk. Un tā, tici tam no visas sirds.

Lūk, tas ir tās meitenītes dēļ. Tā neesi tu. Tu esi nervoza, bet tas nav tas nervozums, kas tevi satrauc. Tā smagā lieta, kas tev ir uz sirds, ir tā meitenīte. Un vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kas tas ir? Vai tu tam tici? Vai tas tev palīdzētu, vai tad tu ticētu? Tā ir smadzeņu trauma. Vai pareizi? Tagad uzlieciet savu roku uz tā bērniņa galvas, savu roku.

174 Dārgais Dievs, Tu teici: "Šīs zīmes sekos tiem, kas tic. Viņi uzliks rokas slimajiem, un viņi kļūs veseli." Šī sieviete ir ticīga. Viņas roka ir uz tā bērniņa. Lai viņa izveseļojas. Jēzus Kristus Vārdā es pienesu šo lūgšanu. Āmen.

175 Vai tagad jūs ticat, jūs visi? Ja jūs varat ticēt, viss ir iespējams. Protams!

176 Es pazīstu to kundzi, kas sēž blakus viņai, bet viņa tik patiesi skatās šajā virzienā. Es nevaru pateikt viņas vārdu, bet es... Ja es uz viņu kādu brītiņu paskatīšos, es atpazīšu. Un es zinu šo sievieti

pēc izskata, bet es nezinu, kāda ir tava problēma. Vai tu tici, ka es...ka Dievs ļaus man uzzināt, kāda ir tava problēma? Vai tu... Vai tas tev palīdzēs? Cukura diabēts. Lūk, ja tas ir pareizi, pacel savu roku. Protams!

177 Izrādās, ka tai kundzei, kas guļ...sēž blakus tev, ir tā pati lieta. Viņa ir svešiniece. Tā otra kundze lūdzas par kādu, par kroplu bērnu. Ja ticēsi no visas sirds, Dievs dāvās to.

178 Kāds šeit aizmugurē. Tur sēž vīrietis, kurš cenšas atbrīvoties no cigarešu smēķēšanas. Vai tu tici, ka Dievs tās no tevis aizvāks? Labi. Vai tici? Vari to saņemt. Es nekad dzīvē neesmu šo vīrieti redzējis.

179 Lūk, viens vīrietis. Vai jūs redzat to tumšo ēnu, kas stāv gaisā tepat virs šī vīrieša, kas guļ uz tādas kā saliekamās gultas jeb krēsla? Viņš mirst. Viņš ir aizēnots. Viņam ir vēzis. Es šo vīrieti nepazīstu, nekad neesmu viņu redzējis. Dievs par tevi zina visu. Tā ir taisnība, ser. Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man kaut ko par tevi? Vai tas palīdzētu tev pieņemt tavu dziedināšanu? [Brālis saka: "Jā."–Tulk.] Tevi atveda šurp kāds draugs. Bet tu neesi no šejienes, tu esi no kaut kādas vietas, kur ir liela ūdens tilpne, kurā cilvēki ķer zivis. Jā, Albānija, Kentuki štats. Tā tas ir. Tici, un tu vari doties mājās vesels. Tici, ka tas ir aizgājis. Ja tu tam ticēsi! Tev ir jātic tam, un jātic, ka tas ir izdarīts tevis dēļ. Vai jūs ticat?

180 Tu, no Tenesī, tev ir zēns, kuram ir astma. Ne šeit, bet vai tu tici, ka viņš tiks dziedināts? Tad aizved viņam savu kabatlakatiņu, savu...to, kas tev ir rokā. Viņš tiks dziedināts, ja tu tam ticēsi.

181 Tā sieviete, kas raud, kas sēž tur pretī doktoram Veilam. Arī viņa ir aizēnota, tumša ēna. Es nekad dzīvē neesmu redzējis šo sievieti, bet viņai ir vēzis. Viņa nomirs, ja viņai kaut kas netiks izdarīts. Vai tu tici, ka Viņš tevi dziedinās, kundze? Vai vari? Tu vari saņemt savu dziedināšanu, ja tu vienkārši ticēsi.

182 Uzreiz aiz viņas sēž kāda kundze, kas ir uzlikusi savu kabatlakatiņu uz mutes. Arī viņai ir kuņģa čūla, slima. Tev ir bijušas ģīboņa lēkmes, redzes zaudēšana, samaņas zaudēšana. Kāds tevi atveda šurp. Tev ir sieviešu slimība. Ja tu ticēsi, tu vari doties mājās, būt vesela.

183 Tu, jaunais cilvēk, tu esi svešinieks, sēdi tepat man priekšā, skaties uz mani. Kas tu esi, puertorikānis vai kas tāds? Jā, es gribēju teikt, ko es gribēju teikt, es esmu tev svešs. Tu to zini, tu pat neesi no manas valsts. Bet vai tu tici, ka Dievs var iedot tev tavas sirds vēlēšanos? Ja es pateikšu tev, kāda ir tava vēlēšanās, vai tu to pieņemsi? Tu meklē Svētā Gara kristību. Tā ir taisnība. Saņem Svēto Garu, mans brāli.

184 Šeit, pašā aizmugurē, sēž kāds melnādains vīrietis, viņam ir nasta uz sirds. Tas ir viņa sievas dēļ. Viņas šeit pat nav. Viņai ir problēmas ar kājām. Vai tu tici, ka Viņš dziedinās viņu? Vai tici? Tu šeit esi svešinieks. Tu esi no aizjūras zemes. Tu esi no Jamaikas. Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kas tu esi? Misters Bredijs. Vai tu tici? Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

185 Šī kundze, kas sēž tepat *šajā* galā, blakus Raita kundzei, viņai ir nasta uz sirds. Viņa lūdz par meitu. Viņai ir paredzēta operācija. Vai tici par viņu no visas sirds? Viņai tā nebūs vajadzīga, ja tu panāksi, lai viņa tam tic. Es nevaru dziedināt.

186 Tur, tālu aizmugurē, bērnistabā, es redzu Tā Kunga Garu, eņģeli, gaismu, kas pārvietojas bērnistabā. Tā ir virs kādas jaunas sievietes, un viņai ir garīga problēma, par kuru viņa ir neziņā. Šķiet, ka man būtu šī sieviete jāpazīst, kaut kādā veidā, jauna sieviete. Arī viņai ir kādi sevišķi traucējumi. Jā. Viņas vārds ir Vesta kundze no Alabamas, Deivida Vesta kundze. Tici, Dievs tev to dāvās.

187 "Būs gaisma, un tanī dienā, kad tiks atklāts Cilvēka Dēls..." Ja tas nav Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad es vispār neko par to nesaprotu. Vai jūs tam ticat? Viss ir iespējams tiem, kas tic.

188 Tie, kas ir pie mikrofoniem it visur valstī un šajā dievnamā, cik daudzi no jums pacels savas rokas un pateiks: "Es esmu ticīgs." Un tā, jūs, kas tur klausāties, šeit visi ir pacēluši rokas. Un tur tālumā, kaut kur pa visu valsti, jūs noteikti esat pacēluši savas rokas. Tagad aizveriet savas acis, vienkārši nolieciet savas rokas uz kāda, kas ir jums blakus. Paņemiet viņus pie rokas. Uzlieciet tās

uz viņu pleca. Manas rokas ir uzliktas uz kabatlakatiņiem. Paskatieties, kas ir noticis šodien! Paskatieties, kas notiek tagad.

Viņa svētīto vaigu tie redz,
Kas Dievišķā mīlā kvēlo.
Tie Viņa kronī mirdz kā dārgi akmeņi,
Un ļoti laimīgi žēlastībā ir.

Tagad lūdziet. Lūgsimies, it visur.

189 Dārgais Dievs, tā stunda ir pienākusi. Ko tas nozīmē? Dievs piepilda Savu Vārdu! Kas ir tas, kas piesaista, Kungs? Tas ir Dievs, kas piepilda Savu Vārdu. Kas ir šis, kas notiek pa visu valsti caur telefonu, ka simtiem cilvēku ir uzlikuši rokas viens otram pa visu valsti, no viena krasta līdz otram, no ziemeļiem līdz dienvidiem, no austrumiem līdz rietumiem? Šeit sēž cilvēki no ārzemēm, no daudziem štatiem, no Meksikas, Kanādas, un mēs esam uzlikuši rokas viens otram. Dievs piepilda Savu Vārdu!

190 Kā tas ir, ka šeit var stāvēt cilvēks un caur Svēto Garu nosaukt cilvēku, kā Viņš izdarīja ar Sīmani Pēteri: "Tavs vārds ir Sīmanis, tu esi Jonas dēls."

"Ej, paņem savu vīru un nāc šurp."

"Man nav vīra."

"Patiešām. Tev ir pieci."

191 Viņa sacīja: "Es zinu, ka Mesija nāk, lai to darītu, bet kas Tu esi?"

Viņš sacīja: "Es esmu Viņš."

192 Un Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un Tu esi apsolījis: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Lielākus par šiem jūs darīsiet, jo Es aizeju pie Tēva." "Un redzi, pēdējās dienās Es jums sūtīšu pravieti Eliju, un viņš mainīs cilvēku domas, pievērsīs bērnu sirdis atpakaļ pie Bībeles apustuliskās mācības." "Un vakara laikā būs gaisma."

193 Te nu mēs esam, lielais debesu Dievs! Tā stunda ir pienākusi! Rokas ir uzliktas cilvēkiem.

194 Sātan, tu esi sakauts. Tu esi melis. Un kā Dieva kalps un kā kalpi mēs pavēlam to Jēzus Kristus Vārdā, lai tu pakļaujies Dieva Vārdam un izej ārā no cilvēkiem, jo ir rakstīts: "Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus", un lai visi cilvēki tiek atbrīvoti.

195 Dāvā to, dārgais Dievs. Tu esi Debesu Dievs, kurš tajā dienā, piesaistot uzmanību Golgātas kalnā, uzvarēji visas slimības un kaites, un visus velna darbus. Tu esi Dievs. Un cilvēki ir dziedināti ar Tavām brūcēm. Viņi ir brīvi. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

196 Dievs, katrs kabatlakatiņš, kas ir nolikts šeit, kamēr šeit ir klātesošs Svētais Gars, kamēr Jēzus Kristus svaidījums ir uz cilvēkiem un tiek piepildītas tās varenās zīmes, ko Viņš apsolīja, un zeme dreb, notiek zemestrīces, tās lielās zīmes, par kurām Viņš runāja, un tiek piepildīti Raksti, un spīd vakara gaisma. Es uzlieku savu ķermeni uz šiem kabatlakatiņiem, pārstāvot šo visu ticīgo ķermeni no austrumiem, rietumiem, ziemeļiem un dienvidiem; un saku velnam: "Jēzus Kristus Vārdā, atstāj katru slimo, uz kura tie tiks uzlikti," Dieva Vārda godam un slavai. Dieva Vārda, Jēzus Kristus no Nācaretes Vārdā. Āmen.

197 Tagad mierīgi, prātīgi, nosvērti un būdami pie veselā saprāta, kā ticīgie, vai tagad jūs ticat un pieņemat savu dziedināšanu no visvarenā Dieva Jēzus Kristus Vārdā? Ja jā, tad paceliet savas rokas. Visi tur, pa visu valsti, turiet savas rokas paceltas. Katrs cilvēks šeit, cik vien es redzu, ir pacēlis savas rokas; iekšā, ārā, pie logiem, durvīs, bērnu istabās un visur apkārt ir cilvēki ar paceltām rokām. Viņi pieņem to. Sātans ir sakauts! Jēzus Kristus brūces dziedina jūs, un Jēzus Kristus klātbūtne apliecina to faktu, ka Viņš ir šodien dzīvs un vienmēr spēj izpildīt katru apsolījumu, ko Viņš deva. Āmen! Es Viņam ticu. Un jūs? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

198 Tagad piecelsimies kājās. Kunga Jēzus Vārdā, pieņemot visu, kas ir darīts vai sacīts, mēs mīlam Viņu no visas sirds. Mēs mīlam Viņu ar visu, kas ir mūsos. Tagad, kad jūs šovakar dosieties

uz savām dažādajām mājām, lai Dievs iet ar jums. Lai Dievs dod jums Svēto Garu, ja jums nav Svētā Gara.

199 Katrs vīrietis, sieviete, zēns vai meitene, kas ir šeit, kas nav kristīts Jēzus Kristus Vārdā, tur ir drēbes, baseins. Neatlieciet uz rītdienu to, ko var izdarīt šodien. Rīt var būt par vēlu. "Pietiek dienai, šai dienai savu bēdu." Tur stāv kalpotāji, gaida, drēbes ir gatavas. Nekādu attaisnojumu. Vai jūs gaidāt? Ja jā, ticiet. Nav nozīmes, kā jūs esat kristīti, apslacīti, aplaistīti, lai kas tas nebūtu, tas ir nepareizi. Gaisma ir atnākusi. Nāciet, ticiet un kristieties.

200 Visi, kam nav Svētā Gara, saņemiet Svēto Garu, ikviens no jums, pilnā Dievišķā spēkā un mīlestībā, ko Viņš jums apsolīja, lai darītu jūs par jaunu radījumu Viņā. Lai Dievs jūs svētī.

201 Un tā, līdz nākamās svētdienas rītam pulksten deviņiem trīsdesmit; nodziedāsim šo mazo dziesmiņu, ko mēs mēdzām dziedāt pirms daudziem gadiem.

Neaizmirstiet ģimenes lūgšanu,

Jēzus grib jūs satikt tur;

Viņš par visu parūpēsies,

Neaizmirstiet ģimenes lūgšanu.

Tagad nodziedāsim to kopā.

Neaizmirstiet ģimenes lūgšanu,

Jēzus grib jūs satikt tur;

Viņš par visu parūpēsies,

Ak, neaizmirstiet ģimenes lūgšanu.

202 Tagad, kad mēs dziedāsim to vēlreiz, paspiediet roku kādam piligrimam jums blakus, saprotiet, kamēr mēs to dziedāsim.

Neaizmirstiet ģimenes lūgšanu,

Ak, Jēzus grib jūs satikt tur;

Viņš par visu parūpēsies,

Ak, neaizmirstiet ģimenes lūgšanu.

203 Vai tad jūs Viņu nemīlat?

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja,

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka. (Tas bija tas, kas piesaistīja uzmanību.)

Tas pats piesaistīja Sanseta kalnā, Nēbo kalnā, Sinaja kalnā, tas viss dažādajās kalnu augstienēs piedzīvotais. Nu ko, labi, tagad nodziedāsim to.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja,

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

204 Visi, kas Viņu mīl, sakiet: "Āmen!" [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Lai tā notiek! Tagad vienkārši aizdomājieties par to, ko Viņš ir izdarījis jūsu labā; aizdomājieties par to, ka šovakar jūs varētu atrasties kaut kur krogā. Varbūt tu jau būtu kapā, kā tas būtu noticis ar mani, ja nebūtu Dieva žēlastības. Ko Viņš ir izdarījis tevis dēļ? Ak, kā gan mēs varētu Viņu nemīlēt? Nav nekādas nozīmes, ko kāds saka, Viņš ir pirmajā vietā.

205 Tagad aizvērsim savas acis un nolieksim mūsu galvas, kad mēs dziedāsim to Viņam. Viņam

patīk dziesmas, dziedāt draudzes dziesmas. Tagad dziedāsim to Viņam.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja,

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

206 Ar noliektām galvām un ar noliektu sirdi Viņa klātbūtnē, pateicīgi par to, ko ir redzējušas mūsu acis, ko ir dzirdējušas mūsu ausis, kas ir ierakstīts Dieva Vārdā, par to, kāds ir Viņa apsolījums mums šodien. Lai Dievs jūs svētī.

207 Šovakar mums ir kāds viesis, kāds brālis, Neds Aiversons, bijušais prezbiteriāņu kalpotājs. Viņa tēvs, viņa brāļi ir prezbiteriāņu kalpotāji. Viņš, kā es saprotu, šodien tika no jauna kristīts Jēzus Kristus Vārdā. Viņš ir kalpotājs, turklāt ļoti labs tajā. Un tagad es palūgšu viņam, tā kā es ticu, ka viņš ir Dieva kalps, lai viņš paprasa Dieva svētības šai sanāksmei, kad jūs dosieties mājās.

208 Brāli Aiverson, iznāc priekšā, kamēr mēs esam noliekuši savas galvas lūgšanā. Lai Dievs tevi svētī, mans brāli.

Kas piesaista uzmanību uz tā kalna?

(What Is The Attraction On The Mountain?)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 25. jūlija vakarā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0725e ilgst 1 stundu un 45 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.